

Islamo tikėjimo pagrindų apžvalga

Autorius
Muchammed As-Salich Al-Uthaimyn

شركاء التنفيذ

خدمة المحتوى الإسلامي
باللغات

Islamo tikėjimo pagrindų apžvalga

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo

*

Ižanga

Šlovė Viešpačiui, Jo Vienintelio mes prašome pagalbos ir atleidimo. Mes ieškome prieglobsčio pas Allahą nuo mūsų sielos blogio ir blogų darbų. Ką Allahas veda teisingu keliu, to niekas negali paklaidinti; ir tą, ką Jis paklaidina, to niekas negali grąžinti į tiesų kelią. Liudiju, kad nėra nieko verto garbinimo, išskyrus Allahą Vienintelį, neturintį partnerių. Ir liudiju, kad Muchammedas yra Jo tarnas bei Pranašas, Allaho palaima ir ramybė jam, jo tautai, kompanjonams ir tiems, kas juos seka gėryje.

Toliau: iš tiesų, monoteizmo (tauchydo) mokslas yra garbingiausias iš mokslų, labiausiai vertingas ir nusipelnęs studijų, nes tai yra Visagalio Allaho pažinimas: Jo vardų, savybių ir teisių Jo vergų atžvilgiu. Ir todėl, kad tai yra raktas, atveriantis kelią pas Visagalį Allahą, ir šariato pagrindas.

Todėl visi Allaho pasiuntiniai kvietė į monoteizmą. Tarė Visagalis Allahas: { Ir Mes nesiuntėme nė vieno Pasiuntinio anksčiau tavęs, tik apreikšdami jam (sakydami): „Lia iliaha illa Ana [niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Aš (Allahas)], taigi garbinkite Mane (Vienintelį ir nieko kito). } [Koranas, sūra „Pranašai“ 21:25]. Jis paliudijo Savo Vienumą, ir tai liudijo Jo angelai ir islamo mokslininkai. Tarė Visagalis Allahas: { Allahas liudija, kad Lia iliaha illia Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), ir angelai, ir turintieji žinių (taip pat šitai liudija). (Jis visada) prižiūri Savo kūriniją teisingai. Lia iliaha illia Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), Visagalis, Visa Išmanantis. } [Koranas, sūra „Imrano giminė“ 3:18].

Atsižvelgiant į monoteizmo svarbą, kiekvienas musulmonas privalo kreipti dėmesį, studijuoti, mokyti kitus, galvoti apie tai ir formuoti atitinkamus įsitikinimus, kad statytų savo religiją ant tvirto pagrindo - ramybės ir nuolankumo, ir kad rezultatai vėliau jį džiugintų.

Ir Allahas yra Tas, kuris suteikia sėkmę!

Autorius

Islamo religija

*

Islamas yra religija, su kuria Allahas atsiuntė Muchammedą (ramybė ir Allaho palaima jam), užantspaudojant ankstesnes religijas savo pranašiška misija ir taip užbaigiant jas žmonėms, išbaigiant Allaho gailestingumą ir patvirtinant islamą kaip religiją visiems. Ir iš nieko nebus priimta jokia kita religija. Tarė Visagalis Allahas: { Muchammedas nėra nė vieno iš jūsų vyrų tėvas, tačiau jis yra Allaho Pasiuntinys ir paskutinis iš pranašų. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie viską.} [Koranas, sūra „Sajungininkai“ 33:40]. Tarė Visagalis Allahas: { Šią dieną Aš užbaigiau jums jūsų tikėjimą, užbaigiau Savo Malonę jums, ir parinkau jums islamą jūsų tikėjimu.} [Koranas, sūra „Maistu padengtas stalas“ 5:3]. Tarė Visagalis: { Iš tiesų religija Allaho - islamas.} [Koranas, sūra „Imrano giminė“ 3:19]. Tarė Visagalis: { Ir tas, kas ieško tikėjimo kito, nei islamas, tai niekada nebus priimta iš jo, o Amžinybėje jis bus vienas iš pralaimėtojų.} [Koranas, sūra „Imrano giminė“ 3:85]. Visagalis Allahas įpareigojo visus žmones išpažinti šią religiją (islamą). Jis pasakė Savo Pasiuntiniui (ramybė ir Allaho palaima jam): { Sakyk (Muchammedai): „Žmonės, iš tiesų, aš atsiųstas jums visiems kaip Pasiuntinys Allaho, Kuriam priklauso dangų ir žemės karalystė. Lia Iliaha illia Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis). Jis - Tas, Kuris suteikia gyvenimą ir sukelia mirtį. Taigi tikėkite Allahą ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą), Pranašą, kuris negali nei skaityti, nei rašyti, kuris tiki Allahą ir Jo Žodžiais [(šiuo Koranu), Tauratu (Tora) ir Indžyliu (Evangelią) ir taip pat Allaho Žodžiu: „Būk!“ - ir jis buvo, t.y. Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus,] ir sekite juo, kad būtumėte teisingai vedami.“} [Koranas, sūra „Aukštybės“ 7:158]. Sachych Muslim autentiškų chadisų rinkinyje: Abu Huraira (tebūnie Allahas juo patenkintas) perdavė, kad Allaho Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) tarė: „Prisiekiu Tuo, Kurio rankoje yra Muchammedo gyvenimas, kad tas iš žydų ar krikščionių bendruomenės, kuris girdi apie mane, bet netiki su kuo aš buvau atsiųstas, ir miršta tokioje (netikėjimo) būsenoje, bus tik vienas iš pragaro ugnies gyventojų.“

O tikėti juo (Muchammedu) reiškia tikėti tuo, ką jis atnešė, priimti ir paklusti, o ne tik laikyti tai tiesa. Todėl Abu Talib netikėjo Pasiuntiniu (ramybė ir Allaho palaima jam), nors tai, ką jis (Pasiuntinys) atnešė laikė tiesa ir liudijo, kad tai buvo geriausia iš religijų.

Islamas apima visą gėrį, kurį turėjo ankstesnės religijos, ir skiriasi nuo jų tuo, kad tinka bet kada, bet kurioje vietoje ir bet kokiai tautai. Tarė Visagalis Allahas Savo Pasiuntiniui: { Ir Mes nuleidome tau (Muchammedai) Knygą (šį Koraną) su tiesa, patvirtinančią Rašą, kuris atėjo iki to ir yra Muhaimin

(didžiai patikimas ir liudijantis) tam (seniems Raštams).} [Koranas, sūra „Maistu padengtas stalas“ 5:48].

O prasmė, kad islamas galioja kiekvienam laikui, vietai ir tautai, yra: jo (islamo) laikymasis neprieštarauja tautos interesams bet kuriuo laiku ar vietoje, veikiau tai jos (tautos) labui. Tai nereiškia, kad islamas yra pavaldus kiekvienam laikui, vietai ir tautai, kaip kai kurie žmonės nori.

Islamas yra tiesos religija. Visagalis Allahas garantavo tiems, kurie jos tvirtai laikosi, kad juos išgelbės ir išaukštins aukščiau kitų. Tarė Visagalis Allahas: { Tai Jis, Kuris siuntė Savo Pasiuntinį su teisingu vedimu ir tiesos religija, kad paskelbtų ją virš visų religijų, nors tie, kurie priskiria Allahui partnerius, to nemėgsta. } [Koranas, sūra „Eilė“ 61:9]. Tarė Visagalis: { Allahas pažadėjo tiems iš jūsų, kurie tiki ir daro teisingus gerus darbus, kad Jis tikrai suteiks jiems paveldėjimą (dabartinių valdytojų) žemėje, kaip Jis suteikė tai tiems anksčiau jų, ir kad Jis suteiks jiems leidimą praktikuoti savo religiją, kurią Jis parinko jiems (t. y. islamą). Ir Jis tikrai suteiks jiems mainais saugią apsaugą po jų baimės (su sąlyga, kad) jie (tikintieji) garbins Mane ir nepriskirs Man nieko (garbinime). Tačiau tie, kurie netiki, po šito, jie yra Fasikūn (maištingieji, nepaklusnūs Allahui). } [Koranas, sūra „Šviesa“ 24:55].

Islamas yra akyda (tikėjimas) ir šariatas (Allaho įstatymai), ir jis yra tobulas tiek akydos, tiek šariato prasme:

1-Įsako monoteizmą ir draudžia politeizmą.

2-Įsako tiesą ir draudžia melą.

3-Įsako teisingumą ir draudžia neteisybę. Teisingumas yra lygių sulyginimas ir skirtingų atskyrimas, o ne absoliutus sulyginimas, kaip kai kurie žmonės teigia, kad: „islamą yra lygybės religija“. Skirtingų dalykų sulyginimas yra neteisybė, o islame neteisybės nėra. O tas, kuris tai daro, nėra giriamas.

4 - Įsako sąžiningumą ir draudžia išdavystę.

5 - Įsako pasitikėjimą ir draudžia klastą.

6 - Liepia gerbti tėvus ir draudžia jų nepagarbą.

7 - Liepia palaikyti šeimos ryšius ir draudžia juos nutraukti.

8 - Įsako gerą kaimynystę ir draudžia blogą požiūrį į kaimynus.

Paprastaiariant, islamą įsako visas dorybes ir draudžia bet kokią amoralumą, taip pat įsako kiekvieną gerą ir draudžia kiekvieną blogą poelgį.

Tarė Visagalis Allahas: { Iš tiesų Allahas įsako teisingumą, geradarystę ir pagalbos davimą artimiesiems; ir Jis draudžia blogus poelgius, bjaurastis ir priepauidas. Jis perspėja jus tam, kad būtumėte atidūs! } [Koranas, sūra „Bitės“ 16:90].

*

Islamo ramsčiai

Islamo ramsčiai yra pagrindas, kuriuo jis remiasi. Jų yra penki: Jie paminėti Ibn Umar (tebūnie Allahas jais patenkintas) perduotame chadise, kad Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) tarė: „Islamas remiasi penkiais dalykais - liudijimu, kad nėra jokio kito dievo, išskyrus Allahą ir kad Muchammedas yra Jo Tarnas bei Pasiuntinys, maldos atlikimu, zakiato mokėjimu, pasninku Ramadanio mėnesį ir hadžu (piligrimine kelione).“ Vyras paklausė: „Hadžas ir (po to) pasninkas Ramadanio mėnesį?“ Pranašas atsakė: „Ne, pasninkas Ramadanio mėnesį ir (po to) hadžas.“ Taip girdėjau (aš - Ibn Umar) iš Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam).

1-Liudijimas, kad nėra jokio kito dievo, išskyrus Allahą ir kad Muchammedas yra Jo Tarnas bei Pasiuntinys, yra tvirtas įsitikinimas, išreiškiamas ištariant šį liudijimą savo liežuvio, tai yra, žmogus tuo tvirtai tiki ir tai liudija savo žodžiais. Šis liudijimas laikomas vienu islamo ramsčiu, nors iš tikrųjų tai yra du liudijimai viename dėl šių priežasčių:

Arba dėl to, kad Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) perdavė Visagalio Allaho žinią, todėl liudijimas, kad jis yra Jo vergas ir Pasiuntinys, papildo liudijimą „Nėra jokio kito dievo, išskyrus Allahą.“

Arba dėl to, kad šie du liudijimai yra darbų teisingumo ir priėmimo pagrindas. Nes be nuoširdumo ir atsidavimo Allahui ir be Pasiuntinio (ramybė ir Allaho palaima jam) poelgių sekimo, mūsų darbai negalios ir nebus priimti Visagalio.

Atsidavimas Allahui yra liudijimo, kad nėra jokio kito dievo, išskyrus Allahą, suvokimas, o sekimas Jo Pasiuntinio suna yra liudijimo, kad Muchammedas yra Jo Tarnas bei Pasiuntinys, suvokimas.

Iš šio puikaus liudijimo rezultatų yra: širdies ir sielos išlaisvinimas iš vergiško pavaldumo tvariniams, ir sekimo kitu nei Allaho pasiuntiniais.

2-Maldų laikymasis - tai Visagalio Allaho garbinimas, jas atliekant teisingu ir išbaigtu būdu (forma) bei savu laiku.

Iš jų rezultatų yra erdvumo jausmas krūtinėje, džiaugsmas, užkirstas kelias nepadorumui ir blogiui.

3-Zakiato mokėjimas - tai Visagalio Allaho garbinimas sumokant tam tikrą privalomą turto dalį.

Iš jo rezultatų yra sielos išvalymas nuo gobšumo nešvarumų (šykštumo) ir islamo bei musulmonų poreikių tenkinimas.

4-Pasninkas Ramadanio mėnesį - tai Visagalio Allaho garbinimas, susilaikant nuo visko, kas pažeidžia pasninką Ramadanio dienos metu.

Iš jo rezultatų yra sielos sutramdymas atimant iš jos tai, kas jai patinka, siekiant patenkinti Visagalį Allahą.

5-Hadžas (piligriminė kelionė) - tai Visagalio Allaho garbinimas, lankantis Uždraustuosiuose (netikintiesiems) Namuose (Kaaboje), kad atlikti hadžo apeigas.

Iš jo rezultatų yra sielos sutramdymas materialinėmis išlaidomis ir fizinėmis pastangomis, paklūstant Visagaliui Allahui. Todėl hadžas yra savotiška kova (džihad) Visagalio Allaho kelyje.

Minėti įvardintų pamatų vaisiai, kartu su nepamirėtais, daro musulmonų bendruomenę tyra, išpažįstančia tikrąją Allaho religiją ir teisingai bei sąžiningai besielgiančia su žmonėmis. Nes likusieji islamo priesakai bus teisingi tik tuo atveju, jei bus teisingai atliekami šie pagrindai (ramsčiai). O tautai viskas bus gerai tol, kol ji tinkamai išpažins religiją, o aplaidumas laikantis religijos, proporcingai mažina jos gerovę. Kas nori tai geriau suprasti, tegul perskaito Visagalio žodžius: { O jei miestų žmonės būtų patikėję ir turėję takvą (dievobaimingumą), be abejonės, Mes būtume atvėrę jiems dangų ir žemės palaimą, tačiau jie neigė (Pasiuntinius), taigi Mes nubaudėme juos už tai, ką jie užsidirbo (daugiadievybę ir nusikaltimus). [96] Ar miestų žmonės tada jautėsi saugūs dėl ateinančios Mūsų bausmės naktį, kai jie miegodavo? [97] Arba ar miestų žmonės tada jautėsi saugūs dėl ateinančios Mūsų bausmės popietę, kai jie žaisdavo? [98] Ar jie tada jautėsi saugūs dėl Allaho Plano? Niekas nesijaučia saugus dėl Allaho Plano išskyrus žmones, kurie yra pralaimėjęsiejai. [99]} [Koranas, sūra „Aukštybės“ 7:96-99].

Taip pat verta atsigręžti į istoriją, nes istorija yra pamokymas tiems, kurie turi supratimą ir nušvitimas tiems, ant kurių širdies nėra šydo. O Allahas yra pagalbininkas.

*

Islamo tikėjimo pagrindai (akyda)

Islamas, kaip jau paaiškinome ankščiau, yra tikėjimas ir įstatymai. Paminėjome kai kuriuos įstatymus, įvardindami islamo ramsčius, kurie laikomi įstatymų pagrindais.

Kalbant apie islamo tikėjimą (akydą), jo pagrindai yra tikėjimas Allahu, angelais, Raštais, Pasiuntiniais, Paskutiniąja diena ir likimo (išankstinio numatymo) gėriu ir blogiu.

Šiuos pagrindus nurodo Allaho knyga (Koranas) ir Jo Pasiuntinio (ramybė ir Allaho palaima jam) suna.

Savo Knygoje Visagalis Allahas tarė: {Al-Birr (dievobaimingumas, teisingumas ir visi paklusnūs Allahui veiksmai ir t.t.) nėra tai, kad jūs gręžiate veidus į rytus ir (arba) į vakarus (maldose). Tačiau Al-Birr yra (savybė) to, kuris tiki Allahą, Paskutiniąją Dieną, angelus, Knygas, Pranašus} [Koranas,

sūra „Karvė" 2:177]. Allahas pasakė apie likimą: { Iš tiesų, Mes sukūrėme viską su Kadar (išankstiniu numatymu, planu, lemtimi, kuri prieš sukūrimą buvo užrašyta Lemties Knygoje Al-Lauch Al-Machfūz). [49] Ir Mūsų Įsakymas tėra vienas žodis („Būk!“ ir tai būna), ištartas akimirksniu.[50]} [Koranas, sūra „Mėnulis" 54:49-50]. Sunoje Allaho Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) atsakė angelui Džibriliui, kai jis paklausė apie tikėjimą: „Tikėjimas (iman) reiškia, tikėti Allahu, Jo angelais, Jo Raštais, Jo pasiuntiniais, Paskutiniaja diena ir likimo gėriu ir blogiu.“

*

Tikėjimas Visagaliu Allahu

Tikėjimas Allahu apima keturis dalykus:

Pirmas dalykas - tikėjimas Visagalio Allaho egzistavimu:

Visagalio egzistavimą įrodo mūsų prigimtis (fitra), protas, šariatas ir mūsų jausmai.

1-Kalbant apie mūsų prigimties (fitra) įrodymą, kad egzistuoja Visagalis, Aukščiausiasis Allahas, kiekvienas kūrinys yra apdovanotas įgimtu, instinktyviu (o ne dėl apmąstymų ar mokymo) tikėjimu savo Kūrėju, ir šis tikėjimas palieka žmogų tik kai kas nors užgožia šią prigimtį. Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė: „Kiekvienas kūdikis gimsta su įgimtu polinkiu (tikėti Allahu), bet (kai kuriais atvejais) tėvai paverčia jį žydu, krikščioniu ar ugnies garbintoju.“

2-Kalbant apie mūsų proto įrodymą apie Visagalio Allaho egzistavimą, akivaizdu, kad visi šie kūriniai, kurie buvo ir kurie dar egzistuoja, turi kūrėją, nes jie negalėjo atsirasti patys ir negalėjo būti atsitiktinumo rezultatas.

Būtybė negali atsirasti pati, nes ji nekuria pati savęs, ir jos nebuvo iki egzistavimo, tai kaip ji galėjo būti kūrėju?!

Ir ji negali atsirasti atsitiktinai, nes kiekvienas veiksmas turi atlikėją. Visa, kas egzistuoja tokioje nuostabioje tvarkoje, tokioje puikioje harmonijoje, su glaudžiais ryšiais tarp priežasčių ir pasekmių bei tarp pačių įvairiausių kūrinių, visiškai atmeta jų atsitiktinio atsiradimo versiją. Kadangi tvarkingumas visada yra svetimas atsitiktinumo rezultatui, tai kaip ši tvarka išliko nepaisant (pasaulio) evoliucijos?

Jei kūriniai nekūrė patys savęs arba neatsirado atsitiktinai, tai reiškia, kad kažkas juos sukūrė, ir tai yra Visagalis Allahas, pasaulių Viešpats.

Visagalis Allahas paminėjo šį racionalių argumentų ir neginčijamą įrodymą sūroje „Kalnas“, sakydamas: { Nejaugi jie buvo sukurti iš nieko? Ar jie patys - kūrėjai?} [Koranas, sūra „Kalnas“ 52:35]. Tai yra, jie neatsirado be kūrėjo ir nesukūrė savęs, o tai reiškia, kad juos sukūrė Palaimintasis, Visagalis

Allahas. Todėl, kai Džubajr Ibn Mutim (tebūnie Allahas juo patenkintas) išgirdo kaip Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaiminimai jam) skaitė šią sūrą ir kai jis pasiekė eilutes: { Ar jie buvo sukurti iš nieko? Ar patys buvo kūrėjais? [35] Ar jie sukūrė dangus ir žemę? Ne, jie neturi stipraus tikėjimo (Allahu). [36] Ar jie turi Viešpaties lobius? Ar jie yra visko valdytojai? [37]} [Koranas, sūra „Kalnas“ 52:35-37].

Džubajr tuo metu buvo politeistas ir pasakė: „Mano širdis vos neišskrido, ir tai buvo pirmas kartas, kai į ją (širdį) įsiskverbė tikėjimas.“

Pateiksime aiškinamąjį pavyzdį: jei koks nors žmogus jums papasakojo apie gražius rūmus, apsuptus sodų, tarp kurių teka upės, o patys rūmai yra gražiai įrengti, juose visokie patogumai ir dekoracijos, ir tau sako: „Šie rūmai su visu tokiu grožiu susikūrė patys“ arba: „Atsirado atsitiktinai, be kūrėjo“, tu neigtum tai, ką jis pasakė, laikytum jo žodžius melu bei nuspręstum, kad ką jis teigia - nesąmonė. Tad ar įmanoma, kad ši didžiulė visata su savo žeme, dangumi, galaktikomis, joje vykstančiais procesais ir nuostabia joje viešpataujančia tvarka atsirado savaime ar atsitiktinai be Kūrėjo?! 3 - Kalbant apie šariato įrodymą apie Visagalio Allaho egzistavimą, apie tai kalba visi dangiškieji Raštai, ir juose esantys teisingi įstatymai, atsižvelgiantys į žmonių interesus, įrodo, kad jie yra iš Išmintingojo Viešpaties, Kuris žino, kas naudinga Jo kūriniams. Juose esantys pranešimai apie tai, kas vyksta visatoje, patvirtinti objektyvia realybe, įrodo, kad jie yra iš Viešpaties, kuris gali sukurti tai, ką Jis praneša.

4-Kalbant apie mūsų jausmų įrodymą apie Visagalio Allaho egzistavimą, yra du aspektai:

Pirmas: girdime ir matome, kaip atsakymas į maldą ateina pas tuos, kurie maldomis kreipiasi į Allahą, o ištiktiems bėdoje - pagalba ir išgelbėjimas, o tai neginčijamai įrodo Visagalio egzistavimą. Tarė Visagalis: { Ir (atminkite) Nūchą (Nojų), kai jis šaukėsi (Mūsų) kadaise. Mes atsiliėpėme į jo kreipimąsi} [Koranas, sūra „Pranašai“ 21:76]. Tarė Visagalis: { (Atmink) kai jūs prašėte savo Viešpaties pagalbos ir Jis atsakė jums} [Koranas, sūra „Karo grobis“ 8:9].

Sachych Bukhari (autentiškų chadisų rinkinyje) minėta, kad Anas Ibn Malik (tebūnie Allahas juo patenkintas) pasakė: „Beduinas penktadienį įžengė, kai Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė pamokslą ir tarė: „O Allaho Pasiuntiny, turtai buvo sunaikinti ir mūsų vaikai alkani, tad melsk už mus Allahą!“ Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) pakėlė rankas ir meldėsi, ir staiga pasirodė dideli debesys tarsi kalnai. Jis dar nenusileido iš minbar (pakyls), o lietaus lašai jau varvėjo nuo jo barzdos.“

Kai atėjo kitas penktadienis, tas pats beduinas ar kitas žmogus atsistojo ir pasakė: „O Allaho Pasiuntiny! Mūsų namai buvo sugriauti, o turtas nuskendo, tad melskis už mus Allahą!“ Tada Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam)

pakėlė rankas į dangų ir tarė: „O Allahe, aplink mus, o ne ant mūsų!“ Po to, kur Pranašas tik parodydavo ranka, debesys ten išsisklaidydavo.

Net ir šiandien matome, kaip atsakoma į maldą tų, kurie nuoširdžiai kreipiasi į Visagalį Allahą ir laikosi maldavimų priėmimo sąlygų.

Antras: pranašų apreiškėti stebuklai, apie kuriuos daug žmonių girdėjo ir matė, yra įtikinamas Visagalio Allah'o egzistavimo įrodymas. Tai yra antgamtiniai reiškiniai, viršijantys žmogaus galimybes, kuriuos atskleidžia Visagalis Allahas kaip paramą ir pagalbą Jo pasiuntiniams.

Pirmas pavyzdys - pranašo Mozės (ramybė jam) stebuklas, kai Visagalis Allahas liepė smogti lazda į jūrą, jis smogė, ir dvylika sausų takų išsiskyrė, tarp kurių vanduo stovėjo kaip kalnai. Tarė Visagalis Allahas: { Tada Mes apreiškėme Mūsai (Mozei), (sakydami): „Smok jūrai su savo lazda.“ Ir ji pasidalino, kiekviena atskira dalis (tos jūros vandens) tapo kaip didžiulis kalnas.} [Koranas, sūra „Poetai“ 26:63]. Antras pavyzdys - pranašo Jėzaus (ramybė jam) stebuklas, kai jis atgaivino mirusiuosius ir išvedė juos iš kapų, gavęs Allah'o leidimą. Tarė Visagalis Allahas apie jį: { ir kad gražinčiau mirusįjį gyvenimui Allah'o Leidimu.} [Koranas, sūra „Imrano giminė“ 3:49]. Ir tarė: { ir kai gražinai į gyvenimą mirusįjį Mano Leidimu; } [Koranas, sūra „Maistu padengtas stalas“ 5:110]. Trečias pavyzdys - Muchammedo (ramybė ir Allah'o palaima jam) stebuklas, kai Kuraiš tautos žmonės paprašė jo parodyti jiems ženklą, jis parodė į mėnulį, kuris suskilo į dvi dalis, kad žmonės tai matytų. Tarė Visagalis apie tai: { Valanda (Teismo diena) prisiartino ir mėnulis buvo perskeltas (kadangi Mekkos žmonės paprašė Pranašo Muchammedo parodyti stebuklą, jis perskėlė mėnulį į dvi dalis). [1] Bet pamatę ženklą jie nusisuka sakydami: „Tai tėra senoji magija!“ [2] [Koranas, sūra „Mėnulis“ 54:1-2].

Šie apčiuopiami ženklai, kuriuos Visagalis Allahas atskleidė kaip paramą ir pagalbą Savo pasiuntiniams, yra nepaneigiamas Jo egzistavimo įrodymas.

Antras dalykas, kurį numato tikėjimas Allahu, yra tikėjimas Jo viešpatavimu, tai yra, kad Jis vienintelis Viešpats, neturi nei partnerių, nei pagalbininkų.

Viešpats yra Tas, kuris kuria, valdo ir įsako. Nėra kito kūrėjo, išskyrus Allahą arba kito valdovo, išskyrus Jį, ir tik Jis įsako. Tarė Visagalis Allahas: { Tikrai Jam priklauso Kūrimas ir Įsakymas.} [Koranas, sūra „Aukštybės“ 7:54]. Ir tarė: { Toks yra Allahas, jūsų Viešpats. Jo yra karalystė. Ir tie, kuriuos jūs maldaujate arba šaukiatės vietoj Jo, neturi nė kimir (datulės kaulo plonos odelės).} [Koranas, sūra „Kūrinijos Pradininkas“ 35:13]. Jei kuris nors neigia Visagalio Allah'o viešpatystę, tai tik iš puikybės, arogantiško atsisakymo priimti tiesą, perteiktą žodžiais ir netikėjimo tuo, ką pats sako. Kaip buvo Faraono atveju, kai jis pasakė savo tautai: { ir tarė: „Aš esu jūsų aukščiausiasis Viešpats.“} [Koranas, sūra „Ištraukėjai“ 79:24]. Ir pasakė: { „Vyrensieji, aš nežinau, kad jūs turite ilah (dievą) kitą nei mane.} [Koranas,

sūra „Pasakojimas“ 28:38]. Tačiau šie žodžiai neatitiko jo tikrųjų įsitikinimų. Tarė Visagalis Allahas: { Ir jie atmetė juos (tuos Korano ajatus) klaidingai ir išdidžiai, nors jie patys buvo jais įtikinti [t. y. jie (ajatai) yra iš Allah'o, ir Mūsa (Možė) yra tikrai Allah'o Pasiuntinys, tačiau jie nenorėjo paklusti Mūsai (Mozei) ir nekentė tikėti jo monoteizmo Žinia]. } [Koranas, sūra „Skruzdės“ 27:14]. Možė tarė Faraonui, kaip Allahas mums pranešė: { „Iš tiesų, tu žinai, kad šie ženklai buvo nuleisti ne ko kito, o dangų ir žemės Viešpaties. Ir manau, kad esi tu iš tiesų, Firaun (Faraonai), pasmerktas sunaikinimui (nuo viso gero)!“ } [Koranas, sūra „Nakties kelionė“ 17:102]. Todėl politeistai pripažino Visagalio Allah'o viešpatystę, tuo pačiu suteikdami Jam partnerių dievybę. Tarė Visagalis Allahas: { Sakyk: „Kieno yra žemė ir viskas, kas yra joje? Jei jūs žinotumėte!“ [84] Jie sako: „Tai yra Allah'o!“ Sakyk: „Argi jūs tada neprisiminsite?“ [85] Sakyk: „Kas yra septynių dangų Viešpats ir Didžiojo Sosto Viešpats?“ [86] Jie sakys: „Allahas.“ Sakyk: „Argi jūs tada nebijosite Allah'o (netikėsite Jo Vienumu, nepaklusite Jam, netikėsite Prikėlimu ir Atlygiu už kiekvieną gerą ir blogą darbą)?“ [87] Sakyk: „Kieno Rankose yra visa ko valdžia (t. y. visko turtai)? Ir Jis saugo (viską), nors prieš Jį nėra jokios apsaugos (t. y. jei Allahas išgelbėja ką nors, niekas negali jo nubauti ar jam pakenti, o jei Allahas nubaudžia ar pakenkia kam nors, niekas negali jo išgelbėti), jei tik jūs žinotumėte?“ [88] Jie sakys: „(Visa tai priklauso) Allahui.“ Sakyk: „Kodėl tada jūs esate suklaidinti ir nusigręžiate nuo tiesos?“ [89] } [Koranas, sūra „Tikintieji“ 23:84-89]. Tarė Visagalis Allahas: { Ir iš tiesų, jei jų paklaustum: „Kas sukūrė dangus ir žemę?“ Jie tikrai sakys: „Visa Galingiausias, Visa Žinantysis sukūrė juos.“ } [Koranas, sūra „Auksinės puošmenos“ 43:9]. Tarė, šlovė Jam: { O jei paklausi jų, kas sukūrė juos, jie tikrai sakys: „Allahas.“ Kaip tada jie yra nugręžti (nuo Allah'o, Kuris sukūrė juos, garbinimo)? } [Koranas, sūra „Auksinės puošmenos“ 43:87]. Visagalio įsakymas apima ir Jo nulėmimą, ir Jo įstatymus (šariatą). Jis valdo visatą ir nustato joje, ką nori, pagal Savo išmintį, taip pat disponuoja visata, pagal Savo išmintį, nustatydamas garbinimo apeigas ir taisykles, reglamentuojančias žmonių santykius. O kas šalia Allah'o pasiima sau kitą, kuris nustato garbinimo apeigas ar normas, reguliuojančias žmonių santykius, tas sieja partnerius su Allahu ir neturi tikro tikėjimo.

Trečias dalykas, kurį numato tikėjimas Allahu yra tikėjimas Jo dieviškumu, tai yra, kad Jis vienintelis yra tikrasis Dievas ir Jis neturi partnerio. Iliah (Dievas) - tai yra garbinimo objektas, dievinamas meile ir išaukštinimu.

Tarė Visagalis Allahas: { Ir jūsų Iliah (Dievas) yra Vienas Ilah (Dievas - Allahas), Lia iliaha illia Hua (nėra nieko, kas turėtų teisę būti garbinamas, tik Jis vienas), Maloningiausiasis, Gailestingiausiasis. } [Koranas, sūra „Karvė“ 2:163]. Ir tarė Visagalis: { Allahas liudija, kad Lia iliaha illia Hua (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), ir angelai, ir turintys žinių (taip pat šitai

liudija). (Jis visada) prižiūri Savo kūrinių Teisingai. Lia iliaha illia Hua (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), Visagalis, Visa Išmanantis.} [Koranas, sūra „Imrano giminė“ 3:18]. Visi garbinimo objektai, išskyrus Allahą, yra netikri. Tarė Visagalis Allahas: { Taip yra todėl, kad Allahas - Jis yra Tiesa (viso to, kas egzistuoja Vienintelis Tikrasis Dievas, Kuris neturi nei partnerių nei Savo varžovų) ir tai, ką jie (daugiadiiviai) šaukiasi šalia Jo, tai yra Batil (netiesa). Ir iš tiesų, Allahas - Jis yra Aukščiausiasis, Didingiausiasis.} [Koranas, sūra „Hadžas“ („Piligriminė kelionė“) 22:62]. Tai, kad jie vadinami dievybėmis, nesuteikia jiems teisės turėti dieviškumo savybių. Visagalis Allahas pasakė apie stabus - al-Liat, al-Uza ir al-Manat: { Jie tėra vardai, kuriuos jūs sukūrėte, jūs ir jūsų tėvai, kuriems Allahas nedavė jokio įgaliojimo.} [Koranas, sūra „Žvaigždė“ 53:23]. Ir Visagalis pranešė, kad pranas Hūd (Eberas) (ramybė jam) pasakė savo tautai: { Ar jūs ginčijatės su manimi dėl vardų, kuriais jūs vadinote - jūs ir jūsų tėvai - be leidimo iš Allahų?} [Koranas, sūra „Aukštybės“ 7:71]. Ir Visagalis pranešė, kad pranas Jūsuf (Juozapas) (ramybė jam) pasakė savo dviems bendražygiams kalėjime: { „Du kalėjimo kompanjonai, ar geriau daug skirtingų viešpačių (dievų) ar Allahas, Vienintelis, Nenugalimasis? [39] „Jūs negarbinatė šalia Jo (nieko kito) tik vardus, kuriuos jūs suteikėte (suklastojote) - jūs ir jūsų tėvai - dėl kurių Allahas nenuleido jokių įgaliojimų. [40]} [Koranas, sūra „Jūsufas (Juozapas)“ 12:39-40]. Todėl pasiuntiniai (ramybė jiems) sakydavo savo žmonėms: { „Mano žmonės, garbinkite Allahą! Jūs neturite jokio kito Iliah (Dievo), tik Jį. (Lia iliaha illiallah: niekas neturi teisės būti garbinamas tik Allahas).} [Koranas, sūra „Aukštybės“ 7:59]. Tačiau politeistai nepakluso ir paėmė kitus dievus šalia Allahų, kuriuos jie garbino kartu su Juo, ir prašė jų pagalbos bei išgelbėjimo.

Visagalis Allahas pateikė du racionalius argumentus, įrodančius kitų dievybių garbinimo klaidingumą:

Pirma, šios dievybės, kurias jie pasiėmė sau, neturi jokių dieviškų savybių. Jie patys sukurti ir nesugeba sukurti ir neduoda jokios naudos tiems, kurie juos garbina - neišgelbėja jų nuo jokios žalos, jiems nepriklauso nei gyvybė, nei mirtis, ir nieko danguje nėra jiems pavaldaus, ir jie niekuo nėra Visagalio partneriai.

Tarė Visagalis Allahas: { Tačiau jie vis tiek paėmė šalia Jo kitus alihah (dievus), kurie nesukūrė nieko, tačiau patys yra sukurti, ir nedaro nei žalos nei naudos patys sau, ir neturi galios (sukelti) mirtį, nei (suteikti) gyvenimą, nei prikelti mirusįjį.} [Koranas, sūra „Atskyrimas“ 25:3].

Ir tarė Visagalis: { Sakyk (Muchammedai, daugiadiiviams, pagonims): „Šaukitės tų, kuriuos jūs tvirtinate (esant dievais) šalia Allahų, jie neturi nė atomo (arba mažos skruzdės) svorio nei danguose, nei žemėje, nei turi jie taip pat jokios dalies, nei yra Jam koks nors rėmėjas iš jų tarpo. [22]

Tarpininkavimas Jam neduoda naudos, išskyrus tam, kuriam Jis leidžia. [23]} [Koranas, sūra „Saba“ 34:22-23]. Ir tarė Visagalis: { Ar jie priskiria partneriais Allahui tuos, kurie nieko nesukūrė, bet patys yra sukurti?} [191] Jokios pagalbos negali jie suteikti, nei gali padėti patys sau. [192] [Koranas, sūra „Aukštybės“ 7:191-192].

Jei šitų netikrų dievų pozicija yra tokia, tai jų dievinimas ir jų garbinimas yra didžiausia kvailystė ir akivaizdžiai klaidingas poelgis.

Antra, šie politeistai pripažino, kad tik Visagalis Allahas yra Viešpats ir Kūrėjas. Jo rankoje yra valdžia viskam, ir Jis saugo, bet niekas negali apsaugoti nuo Jo. Tai įpareigoja juos pripažinti Jo unikalumą Dievybėje, kaip ir jie pripažino, kad Jo Vienybė yra Viešpatystė. Kaip Visagalis tarė: { Žmonės! Garbinkite savo Viešpatį (Allahą), Kuris sukūrė jus ir tuos, kurie buvo prieš jus, kad jūs taptumėte Al-Muttakūn. [21] Kuris padarė žemę jums poilsio vieta ir dangų – skliautą, ir nuleido lietų iš dangaus ir suteikė juo vaisius, aprūpindamas jus. Taigi nepriskirkite lygių Allahui (garbinime), žinodami (kad Jis Vienintelis turi tam teisę). [22]} [Koranas, sūra „Karvė“ 2:21-22].

Ir tarė Visagalis: { O jei paklausi jų, kas sukūrė juos, jie tikrai sakys: „Allahas.“ Kaip tada jie yra nusigręžę (nuo Allah, Kuris sukūrė juos, garbinimo)?} [Koranas, sūra „Auksinės puošmenos“ 43:87].

Ir tarė Visagalis: { Sakyk (Muchammedai): „Kas aprūpina jus iš dangaus ir žemės? Arba kam priklauso girdėjimas ir matymas? Ir kas atima gyvybę iš mirusiųjų ir gražina mirusiuosius į gyvuosius? Ir kas tvarko visus reikalus?“ Jie sakys: „Allahas.“ Sakyk: „Argi jūs tada nebijosite Allaho baismės (už priskyrimą Allahui partnerių garbinime)?“ [31] Toks yra Allahas, jūsų Viešpats teisingas. Taigi po tiesos, kas dar gali būti, išskyrus klaidą? Kaip jūs tada esate apgręžti? [32]} [Koranas, sūra „Jūnus (Jona)“ 10:31-32].

Trečias dalykas, kurį numato tikėjimas Allahu yra tikėjimas Jo vardais ir savybėmis:

Tai yra teiginys, kurį Pats Visagalis patvirtino Savo atžvilgiu Savo Knygoje arba Pasiuntinio (ramybė ir Allaho palaima jam) sunoje iš vardų ir savybių, taip, kaip Jam tinka, be iškraipymų ir neigimų. Tarė Visagalis Allahas: { Ir (visi) Gražiausieji Vardai priklauso Allahui, taigi šaukite Jį jais ir palikite kompaniją tų, kurie nepatvirtina arba neigia (arba kalba nepagarbiai apie) Jo Vardus. Jiems bus atlyginta už tai, ką jie darydavo.} [Koranas, sūra „Aukštybės“ 7:180]. Tarė Jis: { Jam priklauso aukščiausi aprašymai (t. y. niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis, ir nėra nieko panašaus į Jį) danguose ir žemėje. Ir Jis yra Visagalis, Išmintingasis.} [Koranas, sūra „Romėnai“ 30:27]. Ir tarė: { Nėra nieko panašaus į Jį. Ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis.} [Koranas, sūra „Pasitarimas“ 42:11].

Šiuo klausimu dvi grupės suklydo:

Pirmoji grupė (al-muatila), kurie visiškai ar iš dalies neigia Allaho vardus ir savybes ir teigia, kad juos pripažinti reiškia Visagalį Allahą lyginti su Jo kūrinių. Tai klaidingas teiginys dėl šių priežasčių:

1) Tai rodo klaidingas išvadas, pavyzdžiui, prieštaravimų buvimą Visagalio žodžiuose, nes Allahas patvirtino Savyje vardų ir savybių buvimą ir tuo pačiu pasakė, kad Jam nėra lygių ir panašių. Jei vardų ir savybių patvirtinimas reikštų Allaho prilyginimą kūriniams, tada paaiškėtų, kad Allaho žodžiai prieštarauja vienas kitam ir paneigia vienas kitą.

2) Vardų ir savybių panašumas nereiškia dviejų objektų tapatumo. Pavyzdžiui matome du žmones, kurie yra panašūs tuo, kad abu yra girdintys, matantys ir kalbantys. Tačiau tai visiškai nereiškia, kad savo žmogiškąją prigimtį ir gebėjimą girdėti, matyti ir kalbėti jie yra vienodi.

Ir mes matome gyvūnus, kurie turi galūnes ir akis, bet tai nereiškia, kad jų galūnės ir akys yra vienodos.

Jei net tarp kūrinių tie patys pavadinimai ir savybės neatmeta skirtumų, tai skirtumai tarp Kūrėjo ir kūrinių yra tuo labiau akivaizdūs ir nepalyginami.

Antroji grupė (al-mušabiha), kurie pripažįsta Visagalio Allaho vardus ir savybes, bet tuo pačiu lygina Jį su kūrinių ir tvirtina, kad tai nurodo Korano ir Sunos tekstai, nes Allahas kreipiasi į savo vergus suprantama forma, vartodamas jiems artimas sąvokas. Tai klaidingas teiginys dėl šių priežasčių:

- 1) Ir protas, ir šariatas primygtinai teigia, kad Kūrėjo lyginimas su kūrinių yra klaidingas, o Korano ir Sunos tekstuose negali būti melo.
- 2) Visagalis Allahas iš tikrųjų kreipiasi į savo tarnus jiems suprantama forma, naudodamas jiems artimas sąvokas, bet tikrąją, paslėptą šių sąvokų ir savybių esmę žino tik Visagalis.

Allahas patvirtino apie Save, kad Jis yra Klausytojas, o klausia mums žinoma pagrindinės šios sąvokos prasmės reikšmė - tai garsų suvokimas. Tačiau tikroji esmė to, kaip Visagalis girdi, mums nežinoma, nes net kūrinių turi visiškai skirtingą klausą, o skirtumai tarp Kūrėjo ir kūrinių yra dar akivaizdesni ir nepalyginami.

Visagalis Allahas paskelbė apie Save, kad pakilo virš Sosto ir mes žinome pakilimo sąvokos pagrindo prasmę, tačiau tikroji šio pakilimo esmė - Allaho pakilimas virš Sosto - nežinoma mums, nes net kūrinių šiomis sąvokomis skiriasi. Pavyzdžiui, sėdėti ant nejudančios kėdės nėra tas pats, kas sėdėti ant neramaus kupranugario. Ir jei kūrinių atžvilgiu ši sąvoka yra kintanti, tai skirtumai tarp Kūrėjo ir kūrinių yra tuo labiau akivaizdūs ir nepalyginami.

Tikėjimas Allahu, kaip mes Jį apibūdinome, atneša tikintiesiems šias dideles naudas:

1) Tinkamas monoteizmo išpažinimas - žmogus savo vilčių ir baimių nesieja su niekuo, išskyrus Allahą, ir negarbina nieko kito, išskyrus Jį.

2) Meilės Allahui pilnatvė ir Jo išaukštinimas pagal tai, ką rodo Jo gražūs vardai ir išaukštinotos savybės.

3) Visagalio garbinimas vykdamas Jo įsakymus ir laikantis Jo draudimų.

*

Tikėjimas angelais

Angelai - tai paslėptas, neregimas pasaulis. Tai kūriniai, kurie garbina Visagalį Allahą ir neturi jokių viešpatavimo ir dieviškumo savybių. Allahas sukūrė juos iš šviesos ir padarė juos absoliučiai paklusnius Jo įsakymams bei gebančius juos vykdyti. Tarė Visagalis Allahas: { Ir tie, kurie yra arti Jo (t. y. angelai) nesididžiuoja garbinti Jį, nei jie nuvargsta (dėl Jo garbinimo). [19] Jie (angelai) šlovina Jo garbę naktį ir dieną (ir) jie niekada nepailsta (tai daryti). [20] } [Koranas, sūra „Pranašai“ 21:19-20].

Jų yra daug, tik Visagalis Allahas žino tikslų jų skaičių. Al-Bukhari ir Muslim sachych, Anas chadise (tebūnie Allahas juo patenkintas) apie pakilimą į dangų (miradž), sakoma, kad Pranašui (ramybė ir Allaho palaima jam) buvo parodytas „Aplankomas namas“ danguje, kuriame kasdien meldžiasi septyniasdešimt tūkstančių angelų, iš kurių nė vienas ten daugiau nebegriš.

Tikėjimas angelais apima keturis dalykus:

Pirmas - tikėjimas jų egzistavimu.

Antras - tikėjimas tais, kurių vardus žinome, kaip Džibriliu (Gabrieliumi), ir apskritai tikėjimas kitais, kurių vardų nežinome.

Trečia - tikėjimas jų savybėmis, kurias žinome, kaip Džibrilio. Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pranešė, kad matė Džibrilio tikrąjį pavidalą - jis turi šešis šimtus sparnų, kurie dengia horizontą.

Kartais angelai Allaho valia įgauna žmogaus pavidalą. Taip atsitiko ir Džibriliui, kai Visagalio įsakymu jis pasirodė Marijai, įgavęs gražaus vyro pavidalą. Ir kai atėjo pas Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam), kuris sėdėjo tarp kompanjonų, nepažįstamo vyro pavidalu, neturėjo jokių buvimo kelyje ženklų, sniego baltumo drabužiais, tamsiai juodais plaukais. Atsisėdo palietęs Pranašo kelius savo keliais, uždėjęs rankas ant Pranašo šlaunų jo paklausė apie islamą, tikėjimą ir ichsan (tobulėjimą garbinime), Teismo dieną bei jos artėjimo ženklus. Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) jam viską atsakė, po to jis išėjo, ir Pranašas pasakė: „Tai buvo Džibrilis, atėjęs pas jus išmokyti religijos.“

Taip pat angelai, kuriuos Visagalis Allahas siuntė Ibrahimui ir Lūtui, pasirodė vyrų pavidalu.

Ketvirtas dalykas, kurį apima tikėjimas angelais, yra tikėjimas žinomais angelų veiksmiais, kuriuos jie atlieka Visagalio Allaho įsakymu, pavyzdžiui, šlovina Jį ir tai nesukelia jiems nuobodulio bei nuovargio garbinant Jį dieną ir naktį.

Ir kai kurie angelai turi savo specialių darbą.

Pavyzdžiui, Džibriliui nurodyta perduoti Visagalio Apreiškimą, su kuriuo Allahas siunčia jį pas pranašus ir pasiuntinius.

Mikail atsakingas už lietu ir augalus.

Israfyliui nurodyta papūsti ragą, kai ateis Teismo diena ir kai kūriniai prisikels iš mirties.

Mirties angelui nurodyta paimti sielas.

Malik yra pragarų globėjas, jam patikėtas pragaras.

Yra ir angelai atsakingi už kūdikius motinos įsčiose. Kai žmogus keturis mėnesius praleidžia motinos įsčiose, Allahas siunčia jam angelą su įsakymu užrašyti jo likimą, gyvenimo trukmę, poelgius ir tai, ar jis bus laimingas ar nelaimingas.

Taip pat yra angelų, kuriems nurodyta atsižvelgti į žmogaus poelgius ir juos užfiksuoti. Kiekvienam žmogui priskiriami du tokie angelai: vienas dešinėje ir kitas kairėje.

Yra ir kiti, kurie atsakingi už mirusiojo apklausimą kape po palaidojimo: pas jį ateina du angelai ir klausia apie jo Viešpatį, religiją ir Pranašą.

Tikėjimas angelais atneša daug naudos, iš jų:

1. Visagalio Allaho didybės, Jo stiprybės ir galios žinojimas, nes iš tikrųjų kūrinių didybė liudija apie Kūrėjo didybę.
2. Dėkingumas Visagaliui už rūpestį Adomo palikuonimis, nes kiekvienam iš šių angelų Jis nurodė saugoti, fiksuoti jų darbus ir kt.
3. Meilė angelams už tobulą Visagalio Allaho garbinimą.

Kai kurie žmonės, kurie nukrypo nuo tikrojo kelio, atsisakė pripažinti, kad angelai yra kūnai. Jie sakė, kad angelai yra paslėpta gėrio jėga kūryboje. Tai Visagalio Allaho knygos, Jo Pasiuntinio (ramybės ir Allaho palaima jam) sunos ir musulmonų vieningos nuomonės paneigimas.

Tarė Visagalis Allahas: { Visa šlovė ir padėkos Allahui, (Vieninteliame) dangų ir žemės Pradininkui [arba (Vieninteliame) Kūrėjui], Kuris padarė angelus pasiuntiniais su sparnais, dviem arba trimis, arba keturiais.} [Koranas, sūra „Kūrėjas“ 35:1].

Ir tarė Visagalis: { Ir jei jūs galėtumėte matyti, kaip angelai paima sielas tų, kurie netiki (mirties momentu) - jie tranko per jų veidus ir jų nugaras,} [Koranas, sūra „Karo grobis“ 8:50].

Ir tarė Visagalis: { Ir jei tik jūs galėtumėte matyti, kai Zalimūn (daugiadiėviai ir nusidėjėliai) yra mirties agonijose, kai angelai tiesia savo rankas (sakydami): „Atiduokite savo sielas!} [Koranas, sūra „Galvijai“ 6:93].

Ir tarė Visagalis: { Taip daug kad, kai baimė išvijama iš jų (angelų) širdžių, jie (angelai) sako: „Kas yra tai, ką jūsų Viešpats sakė?“: „Tiesa. Ir Jis yra Aukščiausiasis, Didžiausiasis.“} [Koranas, sūra „Saba“ 34:23].

Ir Jis pasakė apie Rojaus gyventojus: { Ir angelai įžengs pas juos pro kiekvienus vartus (sakydami): [23] „Salamun alaikum (taika jums), nes jūs išstvermingi ir kantrūs! Puikūs iš tiesų yra paskutiniai namai!“ [24]} [Koranas, sūra „Griaustinis“ 13:23-24].

Sachych Al-Bukhari, Abu Huraira (tebūnie Allahas juo patenkintas) chadise pranešama, kad Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė: „Jei Allahas myli žmogų, Jis kreipiasi į Džibrilį (Gabrielį), sakydamas: „Allahas myli tokį ir tokį, tad ir tu jį mylėk.“ Taigi Džibrilis myli jį ir paskelbia danguje: „Allahas tokį ir tokį myli, todėl jūs taip pat jį mylėkite.“ Tada dangaus gyventojai jį myli ir po to jam rodomas geras priėmimas ir žemėje.“

Taip pat yra Abu Huraira chadisas, kuriame Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė: „Kiekvieną penktadienį angelai stoja prie kiekvienų mečetės vartų, kad chronologiškai (t. y. pagal atvykimo laiką penktadienio maldai) užrašytų žmonių vardus. O kai imamas atsisėda (minbare), jie sulenkia savo ritinius ir ruošiasi klausytis pamokslų.“

Iš šių tekstų aišku, kad angelai yra kūnai, o ne bekūnės jėgos, kaip teigia neteisingieji. Ir musulmonai sutaria dėl to, kas šiuose tekstuose sakoma.

*

Tikėjimas Raštais

Raštas arabiškai - kitab, reiškiantis „kažkas parašyta“. Raštai - kutub, rašytas - maktūb.

Čia turimos omenyje Knygos, kurias Visagalis Allahas atsiuntė Savo pasiuntiniams kaip gailestingumą žmonėms ir tikrą jų vadovą, kad jos padėtų rasti laimę šiame ir būsimame pasaulyje.

Tikėjimas Raštais apima keturis dalykus:

Pirmas - tikėjimas, kad juos tikrai atsiuntė Visagalis.

Antras - tikėjimas tais Raštais, kurių vardai mums žinomi, pavyzdžiui, Koranu - atsiųstas Muchammedui (ramybė ir Allaho palaima jam), Tora - atsiųsta Mūsai (Mozei) (ramybė jam), Indžyliu (Biblija) - atsiųstas Isai (Jėzui) (ramybė jam) ir Zabūr (Psalmėmis) - atsiųstas Daūdui (ramybė jam). Ir tikėti tais, kurių vardų mes nežinome.

Trečias - tikėjimas šių Raštų autentiškumu. Kaip tikėjimas tuo, kas sakoma Korane, ir tikėjimas tuo, kas nebuvo iškreipta kituose Raštuose.

Ketvirtas - Raštuose esančių nurodymų vykdymas, pasitenkinimas ir paklusnumas jiems, nepaisant to, ar suprantame jų prasmę, ar ne. Ir visi ankstesni Raštai yra atšaukti Kilniojo Korano. Tarė Visagalis Allahas: { Ir Mes nuleidome tau (Muchammedai) Knygą (šį Koraną) su tiesa, patvirtinančią Raštą, kuris atėjo iki to ir Muhaimin (didžiai patikimą ir liudytoją) tam (seniems Raštams). } [Koranas, sūra „Vaišių stalas“ 5:48].

Remiantis tuo: neleidžiama taikyti jokios ankstesnių knygų taisyklės, išskyrus tai, kas iš jos autentiška ir patvirtinta Korano.

Tikėjimas Raštais duoda šiuos nuostabius rezultatus:

1) Visagalio Allaho rūpesčio savo tarnais žinojimą. Juk Jis kiekvienai tautai atsiuntė Raštą, parodydamas jai teisingą kelią.

2) Visagalio Allaho išminties žinojimą įstatymuose, nes Jis paskyrė kiekvienai tautai tinkamus įstatymus. Kaip Visagalis Allahas tarė: { Kiekvienam iš jūsų Mes paskyrėme įstatymą ir aiškų kelią. } [Koranas, sūra „Vaišių stalas“ 5:48].

3) Dėkojimas Allahui už šią malonę.

*

Tikėjimas pasiuntiniais

Pasiuntiniai (rusul): vienaskaita - pasiuntinys (rasūl), t.y. kažkas pasiųstas perduoti tam tikros informacijos (mursal).

Šiuo atveju, reiškia žmones, kuriems Allahas davė įstatymą ir įsakė perduoti (kitiems žmonėms).

Pirmasis pasiuntinys yra Nūch (Nojus) (ramybė jam), o paskutinis - Muchammedas (ramybė ir Allaho palaima jam).

Tarė Visagalis Allahas: { Iš tiesų, Mes siuntėme apreiškimą tau (Muchammedai) kaip Mes siuntėme apreiškimą Nūchui (Nojui) ir Pranašams po jo. } [Koranas, sūra „Moterys“ 4:163].

Sachych Al-Bukhari, Anas Ibn Malik (tebūnie Allahas juo patenkintas) chadise apie užtarimą pranešama, kad Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė: „Paminėta, kad žmonės ateis pas Adomą jų užtarti, bet jis jų atsiprašys ir sakys: „Eikite pas Nūchą (Nojų), pirmąjį pasiuntinį, kurį Allahas atsiuntė žmonėms.“ Ir chadisas tęsiasi toliau. Tarė Visagalis Allahas apie Muchammedą (ramybė ir Allaho palaima jam): { Muchammedas nėra nė vieno iš jūsų vyrų tėvas, tačiau jis yra Allaho Pasiuntinys ir paskutinis iš Pranašų. } [Koranas, sūra „Sąjungininkai“ 33:40]. Kiekvienoje tautoje buvo

pasiuntinys, kurį Visagalis atsiuntė su nepriklausomu įstatymu, arba pranašas, kuriam įkvėptas jau anksčiau išsiųstas įstatymas, kad šis jį atgaivintų. Tarė Visagalis Allahas: { Ir iš tiesų, Mes pasiuntėme iš kiekvienos ummah (bendruomenės, tautos) Pasiuntinį (skelbiantį): „Garbinkite Allahą (Vienintelį) ir venkite (arba laikykitės atokiai nuo) Taghūt (visų netikrų dievybių, t. y. negarbinkite Taghūt šalia Allahο).“ } [Koranas, sūra „Bitės“ 16:36].

Ir tarė Visagalis: { Ir niekada nebuvo tautos, kurioje nebūtų buvę perspėtojo. } [Koranas, sūra „Kūrėjas“ 35:24].

Ir tarė Visagalis: { Iš tiesų, Mes nuleidome Tauratą (Torą) [Mūsai (Mozei)], jame buvo teisingas vedimas ir šviesa, pagal kurią Pranašai, kurie pakluso Allahο Valiai, priiminėjo sprendimus judėjams. } [Koranas, sūra „Maistu padengtas stalas“ 5:44].

Pasiuntiniai yra žmonės, jie neturėjo nei viešpatavimo, nei dieviškumo savybių. Visagalis Allahas pasakė apie Savo Pranašą Muchammedą, kuris buvo pasiuntinių šeimnininkas ir vertingiausias prieš Allahą: { Sakyk (Muchammedai): „Aš neturiu jokios galios padėti ar pakenkti sau, išskyrus taip, kaip Allahas nori. Jei aš žinočiau apie Ghaib (Nematomą), aš užsitikrinčiau sau gausybę turto ir joks blogis manęs nepaliestų. Tačiau aš esu tik perspėtojas ir gerų žinių nešėjas žmonėms, kurie tiki.“ } [Koranas, sūra „Aukštybės“ 7:188].

Ir tarė: { Sakyk: „Iš tiesų, aš neturiu jums (galios dėl) žalos ar teisingo kelio.“ [21] Sakyk: „Iš tiesų, niekada niekas neapsaugos manęs nuo Allahο (jei aš nepaklusčiau), nei aš rasiu prieglobstį pas ką kitą nei Jis. [22] } [Koranas, sūra „Džinai“ 72:21-22].

Jiems būdinga tas pats, kas ir kitiems žmonėms: jie suserga, miršta, jiems reikalinga valgyti ir gerti ir pan. Visagalis Allahas pranešė, kad Ibrahim (Abraomas) (ramybė jam) apibūdino savo Visagalį Viešpatį taip: { Ir tai Jis, Kuris maitina mane ir duoda man gerti [79] Ir kai aš sergu, tai Jis, Kuris pagydo mane. [80] Ir Kuris privers mane mirti, ir tada prikels mane gyvenimui (vėl).“ [81] } [Koranas, sūra „Poetai“ 26:79-81].

Ir Pranašas (ramybė ir Allahο palaima jam) pasakė: „Iš tiesų, aš esu toks žmogus kaip jūs, ir pamirštu, kaip jūs pamirštate, o jei pamiršiu, priminkite man.“

Visagalis Allahas juos pagyrė ir apibūdino, kaip tikruosius Jo vergus: Taigi tarė Visagalis apie Nūchą (Nojų) (ramybė jam): { Iš tiesų, jis buvo dėkingas vergas. } [Koranas, sūra „Nakties kelionė“ 17:3]. Ir apie Muchammedą: { Palaimintas Tas, Kuris nuleido atskirimą (teisingo ir klaidingo, t. y. šį Koraną) Savo vergui (Muchammedui) kad jis būtų perspėtojas Alamin (žmonėms ir džinams). } [Koranas, sūra „Atskyrimas“ 25:1].

Tarė apie Ibrahimą, Ischaką ir Jakubą (ramybė jiems): { Ir atminkite Mūsų vergus Ibrahimą (Abraomą), Ishaką (Izaoką), ir Jakubą (Jokubą), (visus) galios (Mūsų garbinime) ir (taip pat) religinio suvokimo turėtojus. [45] Iš tiesų, Mes pasirinkome juos suteikdami jiems (gerą dalyką – t. y.) Namų atminimą [Amžinybėje ir jie priversdavo žmones atsiminti tai, ir jie taip pat kviesdavo žmones paklusti Allahui ir daryti gerus darbus dėl Amžinybės]. [46] Ir jie su Mumis, iš tiesų, iš išrinktųjų ir geriausiųjų. [47]} [Koranas, sūra „Sad“ 38:45-47].

Taip pat tarė apie Isą (Jėzų) Marijos sūnų: { Jis [Isa (Jėzus)] nebuvo niekas daugiau nei vergas. Mes suteikėme Savo Malonę jam ir Mes padarėme jį pavyzdžiu Izraelio Vaikams (t. y. jo sukūrimą be tėvo).} [Koranas, sūra „Auksinės puošmenos“ 43:59].

Tikėjimas pasiuntiniais apima keturis dalykus:

Pirmasis: tikėjimas, kad jų žinia yra Visagalio Allaho tiesa, todėl kas netiki vieno iš jų žinia, netikėjo jais visais. Kaip Visagalis Allahas tarė: {Nūcho (Nojaus) žmonės atmetė Pasiuntinius.} [Koranas, sūra „Poetai“ 26:105] taigi Allahas padarė juos visų pasiuntinių neigėjais, nors nebuvo kito pasiuntinio, išskyrus jį, kai jie jo išsižadėjo. Remdamiesi tuo, krikščionys, apkaltinę Muchammedą (ramybė ir Allaho palaima jam) melu ir nesekę juo, iš tikrųjų apkaltino Mesiją, Marijos sūnų, melu ir nėra jo pasekėjai, ypač atsižvelgiant į tai, kad jis numatė ateinant Muchammedą (ramybė ir Allaho palaima jam). Ir jų prognozė apie jį (Muchammedą) neturi jokios prasmės, išskyrus tai, kad jis yra jiems pasiuntinys, per kurį Allahas gelbsti juos nuo klaidos ir nukreipia juos tiesiu keliu. Antrasis: tikėjimas tais, kurių vardus žinome, pavyzdžiui: Muchammedas, Abraomas, Mozė, Jėzus ir Nojus - ramiybė ir Allaho palaima jiems. Šie penki yra ryžtingiausi tarp pasiuntinių, Visagalis Allahas paminėjo juos dviejose Korano vietose Savo posakyje: {Ir (atminkite), kai Mes priėmėme iš Pranašų jų susitarimą, ir iš tavęs (Muchammedai) ir iš Nūcho (Nojaus), Ibrahimy (Abraomo), Mūsos (Mozės) ir Isos (Jėzaus), Marjamos (Marijos) sūnaus. Mes priėmėme iš jų stiprų susitarimą.} [Koranas, sūra „Sąjungininkai“ 33:7] Ir Savo posakyje: { Jis įsakė jums tą pačią religiją, kurią Jis įsakė Nūchui (Nojui), ir kurią Mes apreiškėme tau, ir kurią Mes įsakėme Ibrahimui (Abraomui), Mūsai (Mozei) ir Isai (Jėzui), sakydami, kad jūs turite išpažinti religiją (t. y. daryti tai, ką ji jums liepia daryti praktikoje), ir nesidalinti joje (religijoje) (t. y. įvairias religines sekas). Nepakeliama daugiadiaviams yra tai į ką tu juos kvieti. Allahas pasirenka Sau, ką Jis nori, ir nukreipė pas Save tuos, kas atsigręžia į Jį atgailoje ir paklusime.} [Koranas, sūra „Pasitarimas“ 42:13]. O tais, kurių vardų nežinome, mes apskritai tikime. Tarė Visagalis Allahas: {Ir iš tiesų Mes siuntėme Pasiuntinius prieš tave (Muchammedai): apie kai kuriuos iš jų Mes papasakojome tau jų istoriją.

Ir apie kai kuriuos iš jų Mes nepasakojome tau jų istorijos.} [Koranas, sūra „Atleidžiantis“ 40:78].

Trečiasis: tikėjimas tuo, ką jie perdavė patikimu būdu.

Ketvirtasis: įpareigojimas veikti pagal mums atsiųsto pasiuntinio šariatą. Tai paskutinis Pasiuntinys Muchammedas (ramybė ir Allaho palaima jam), siunčiamas visai žmonijai. Tarė Visagalis Allahas: {Bet ne, prisiekiamo tavo Viešpačiu, jie negali turėti jokio Tikėjimo, kol nelaikys tavęs (Muchammedai) teisėju visuose ginčiuose tarp savęs, ir neberas savyje jokio pasipriešinimo tavo sprendimams, ir nepriims (jų) visiškai paklusdami.} [Koranas, sūra „Moterys“ 4:65].

Tikėjimas pasiuntiniais duoda šiuos nuostabius vaisius:

Pirmasis: Visagalio Allaho gailestingumo žinojimas ir Jo rūpestis Savo tarnais, nes Jis atsiuntė jiems pasiuntinius, kad parodytų jiems Visagalio Allaho kelią ir paašškintų, kaip garbinti Allahą, nes žmogaus protas negali apie tai žinoti savarankiškai.

Antrasis: padėkoti Jam, Visagaliui, už šį didelį palaiminimą.

Trečiasis: mylėti pasiuntinius (ramybė ir Allaho palaima jiems) ir pagarbinti juos bei šlovinti taip, kaip jiems dera. Nes jie yra Visagalio Allaho pasiuntiniai ir todėl, kad jie Jį garbino, perdavė Jo žinią ir patarė Jo tarnams. Kai kurie, atkakliai atmetantys tiesą, apkaltino pasiuntinius melavimu, sakydami, kad Allaho pasiuntiniai negali būti žmonės. Visagalis Allahas paminėjo šį teiginį ir paneigė jį sakydamas: {Ir niekas netrukdė žmonėms patikėti, kai jiems atėjo vedimas, išskyrus tai, kad jie sakė: „Argi Allahas siuntė žmogų (Savo) pasiuntiniu?“ Sakyk: „Jei žeme vaikščiotų angelai taikiai ir saugiai, Mes be abejonės būtume nuleidę jiems iš dangaus angelą pasiuntiniu.“} [Koranas, sūra „Nakties kelionė“ 17:94-95]. Visagalis Allahas paneigė šį teiginį sakydamas, kad, priešingai, Allaho pasiuntinys tikrai turi būti žmogus, nes jis buvo atsiųstas pas žemės gyventojus, tai yra žmones. Dabar, jei jie būtų angelai, tai Allahas atsiųstų jiems angelą iš dangaus kaip pasiuntinį, kad jis būtų toks pat kaip jie. Visagalis Allahas pranešė, kad tie, kurie apkaltino pasiuntinius meluojant, sakė: {„Tu esi ne daugiau nei žmogus, kaip ir mes! Tu nori nugręžti mus nuo to, ką mūsų tėvai garbindavo. Tad pateik mums aiškią reikšmę (t. y. aiškų įrodymą to, ką sakai).“} Jų pasiuntiniai tarė jiems: „Mes esame ne daugiau nei žmonės, kaip ir jūs, tačiau Allahas suteikia Savo Malonę tam, kam Jis nori iš Savo vergų. Tai ne mums atnešti jums reikšmę (įrodymą), išskyrus Allaho Leidimu.} [Koranas, sūra „Ibrahim (Abraomas)“ 14:10-11].

Tikėjimas Paskutine diena

Paskutinė diena - Prisikėlimo diena, kai žmonės prisikels, kad būtų su jais atsiskaityta ir atlyginta.

Taip vadinama, nes po to dienų nebebus: rojaus gyventojai užims savo vietas rojuje, o pragaro gyventojai – pragare.

Tikėjimas Paskutine diena apima tris dalykus:

Pirmasis: tikėjimas Prisikėlimu. Tai yra Visagalio Allaho mirusiųjų prikėlimas, kai Israfilis antrą kartą papūs į ragą: tada žmonės prisikels iš kapų, kad stotų prieš pasaulių Viešpatį – basi, nuogi, neapipjaustyti. Tarė Visagalis Allahas: {Kaip Mes pradėjome pirmąjį kūrimą, Mes pakartosime tai. (Tai yra) pažadas, duotas Mūsų. Iš tiesų, Mes tai padarysime.} [Koranas, sūra „Pranašai“ 21:104].

Prisikėlimas yra patvirtinta tiesa. Ji patvirtinta Korano, sunos ir vieningos musulmonų nuomonės.

Tarė Visagalis Allahas: {Po to, tikrai, jūs mirsite. Tada (vėl), tikrai, jūs būsite prikelti Prikėlimo Dieną.} [Koranas, sūra „Tikintieji“ 23:15-16].

Ir Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė: «Prisikėlimo dieną žmonės bus susirinkę basi, nuogi ir neapipjaustyti». Mutaḥakun alajh (Al-Bukhari ir Muslim).

Musulmonai vienbalsiai pripažįsta jos tiesą. Tai atitinka Allaho išmintį, teigiančią prisikėlimo būtinybę, kad žmonės gautų atlygį už tai, kad laikėsi arba nesilaikė įstatymų, kuriuos Jis jiems nustatė ir su kuriais pasiuntė savo pasiuntinius jiems. Tarė Visagalis Allahas: {Ar jūs galvojote, kad Mes sukūrėme jus juokais, ir kad jūs nebūsite Mums sugrąžinti?} [Koranas, sūra „Tikintieji“ 23:115]. Ir Jis tarė Savo Pranašui (ramybė ir Allaho palaima jam): {Iš tiesų, Tas, Kuris suteikė tau (Muhammadai ﷺ) Koraną (t. y. įsakė tau elgtis pagal jo įstatymus ir skelbti jį kitiems) tikrai grąžins tave į Mad (grįžimo vieta, arba į Mekką arba Rojų po tavo mirties).} [Koranas, sūra „Pasakojimas“ 28:85].

Antrasis: tikėjimas skaičiavimu ir atpildu. Allaho tarnas bus apskaitytas už jo darbus ir jam bus už juos atlyginta. Tai rodo Koranas, suna ir vieninga musulmonų nuomonė.

Tarė Visagalis Allahas: {Iš tiesų, pas Mus yra jų sugrįžimas. Tada, iš tiesų, Mes pareikalausime iš jų atsiskaitymo.} [Koranas, sūra „Neįveikiamoji“ 88:25-26]. Ir tarė Visagalis: {Kas atsineš gerą darbą (islamiškąjį monoteizmą ir palankius Allahui ir Jo Pasiuntiniui ﷺ darbus), turės dešimt kart nei tai savo sąskaitoje, o kas atsineš blogą darbą (daugiadienvystę, netikėjamą,

veidmainystę ir nepalankius Allahui ir Jo Pasiuntiniui darbus) turės tik atlygi už tai, ir jie nebus nuskriausti.} [Koranas, sūra „Galvijai“ 6:160]. Ir tarė Visagalis: {Ir Mes nustatysime teisingumo pusiausvyrą Prikėlimo dieną, tada su niekuo nebus elgiamasi neteisingai niekame. Ir jei bus nors garstyčios sėklos svoris, Mes jį atnešime. Ir Pakankami Mes esame atsiskaityti.} [Koranas, sūra „Pranašai“ 21:47]. Ibn Umar (tebūnie Allahas patenkintas juo ir jo tėvu) pranešė, kad Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė: «Allahas priartina tikintįjį ir uždeda ant jo priedangą – tai yra , jo šydas – ir jį uždengia: taigi sako: „Ar padarėte tokią ir tokią nuodėmę? Ar prisipažįstate padaręs tokią ir tokią nuodėmę?“ - ir jis pasakys: „Taip, Viešpatie!“ Kai Allahas privers jį pripažinti visas savo nuodėmes, o tikintysis jau manys, kad jis pasmerktas, Allahas pasakys: „Aš uždengiau tavo nuodėmes žemiškajame gyvenime ir šiandien jas tau atleidžiu!“ Ir tada jam bus įteikta knyga su jo gerų darbų įrašais. O netikintiesiems ir veidmainiams skelbiama viešai: „Štai tie, kurie melavo prieš savo Viešpatį! Iš tiesų, Allaho prakeiksmas guli ant neteisiųjų! Muttafakun alajh (Al-Bukhari ir Muslim).

Ir iš Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) patikimu būdu perduodami šie žodžiai: «Kas nuspręs padaryti gerą darbą ir tai padarys, Allahas įrašys jam nuo dešimties iki septynių šimtų ir dar daugiau gerų darbų. Kas nuspręs padaryti blogą poelgį ir jį padarys, Allahas užfiksuos vieną blogą poelgį».

Musulmonai vienbalsiai sutarė dėl apskaičiavimo ir atlygio už darbus teisingumo, o tai atitinka Allaho išmintį. Iš tiesų, Visagalis Allahas atsiuntė Šventąjį Raštą, siuntė pasiuntinius ir įpareigojo savo tarnus priimti ir įgyvendinti nurodymus, kuriuos atnešė, ir įpareigojo juos kovoti su tais, kurie tam priešinosi ir įteisino jų kraują, palikuonis, moteris ir turtus (leido nužudyti bei pasisavinti). Ir jei nebūtų apskaičiavimo ir atpildo, visa tai neturėtų prasmės, o Išmintingas Viešpats yra aukščiau beprasmių ir nenaudingų veiksmų. Visagalis Allahas tai nurodė Savo žodžiais: {Tada tikrai, Mes apklausime tuos (žmones), kuriems tai (Knyga) buvo siųsta ir tikrai, Mes apklausime Pasiuntinius. Tada tikrai, Mes papasakosime jiems (jų visą istoriją) su išmanymu, juk Mes nebūname nedalyvaujantys.} [Koranas, sūra „Aukštybės“ 7:6-7].

Trečiasis tikėjimas rojumi ir pragaru ir tuo, kad tai taps amžina žmonių buveine.

Rojus yra palaimos buveinė, kurią Allahas paruošė dievobaimingiems tikintiesiems, kurie tiki tuo, ką Allahas įpareigojo juos tikėti, ir buvo nuoširdžiai paklusnūs Allahui bei Jo Pasiuntiniui. Jame yra įvairios palaimos «kurios akis nematė, apie kurią ausis negirdėjo ir kurios žmogus net neįsivaizduoja». Tarė Visagalis Allahas: {Iš tiesų, tie, kurie patikėjo ir darė teisingus darbus, – jie yra geriausi iš kūrinių. Jų atlygis pas jų Viešpatį bus amžinojo gyvenimo Sodai, po kuriais teka upės. Tenais jie gyvens amžinai.

Allahas bus patenkintas jais ir jie – Juo. Tai – tam, kuris bijojo savo Viešpaties. [Koranas, sūra „Akivaizdus įrodymas“ 98:7-8]. Ir tarė Visagalis: {Joks asmuo nežino, kas yra paslėpta jiems iš džiaugsmo kaip atlygis už tai, ką jie darydavo.} [Koranas, sūra „Sukniūbimas“ 32:17]. O pragaras yra kančių buveinė, kurią Allahas paruošė neteisingiems netikintiems, kurie netikėjo Juo ir nepakluso Jo pasiuntiniams. Jame tiek kankinimo ir kančios, kad neįmanoma įsivaizduoti. Tarė Visagalis Allahas: {Ir bijokite Ugnies, paruoštos netikintiems.} [Koranas, sūra „Imrano giminė“ 3:131]. Ir tarė Visagalis: {Ir sakyk: „Tiesa yra iš tavo Viešpaties.“ Tada tas, kas nori, lai tiki, o kas nori, lai netiki. Iš tiesų, Mes paruošėme Zalimūn (daugiadiviams ir nusidėjėliams) Ugnį, kurios sienos apsups juos (netikinčiuosius Allaho Vienumą). Ir jei jie prašys pagalbos (palengvinimo, vandens), jiems bus duotas vanduo kaip verdantis aliejus, kuris nuplikys jų veidus. Siaubingas yra gėrimas, ir bloga Murtafak (buvėinė, poilsio vieta)!} [Koranas, sūra „Urvas“ 18:29]. Ir tarė Visagalis: {Iš tiesų, Allahas prakeikė netikinčiuosius ir paruošė jiems liepsnojančią Ugnį (Pragarą). Kurioje jie gyvens amžinai, ir neras jie nei Vali (užtarėjo), nei padėjėjo. Tą Dieną, kai jų veidai bus apversti Ugnyje, jie sakys: „O kad mes būtume paklusę Allahui ir paklusę Pasiuntiniui (Muchammedui).“} [Koranas, sūra „Sąjungininkai“ 33:64-66].

Tikėjimas Paskutiniojo dienos atneša šiuos nuostabius vaisius:

Pirmasis: noras paklusti ir to siekti, tikintis tos dienos atlygio.

Antrasis: bijoti nepaklusnumo ir bijoti pasitenkinti juo, bijant tos dienos bausmės.

Trečiasis: paguosti tikintįjį dėl to, ko jam trūksta šiame pasaulyje, tikintis anapusinės palaimos ir atlygio.

Netikintieji neigė prisikėlimą po mirties, teigdami, kad tai neįmanoma.

Tai klaidingas teiginys, kurio klaidingumą patvirtina šariatas, mūsų jausmai ir protas.

Kalbėdamas apie šariatą, Visagalis Allahas tarė: {Tie, kurie nepatikėjo, teigė, kad jie niekada nebus prikelti. Sakyk: „Taip, prisiekiu savo Viešpačiu, jūs tikrai būsite prikelti. Tada jums tikrai bus pranešta apie tai, ką jūs darydavote. Ir tai Allahui – lengva.“} [Koranas, sūra „Netekimas“ 64:7]. Visos dangiškos knygos tam pritarė.

Kalbant apie jausmus - Allahas parodė savo tarnams kaip atgaivinti mirusiuosius šiame pasaulyje, o sūroje Al-Bakara (Karvė) yra penki to pavyzdžiai:

Pirmasis pavyzdys: Mozės žmonės, kai jie jam pasakė: {„Mūsa (Moze), mes niekada netikėsime tavimi, kol aiškiai nepamatysime Allaho.“} [Koranas, sūra „Karvė“ 2:55]. Taigi Visagalis Allahas priverė juos mirti, o paskui sugrąžino juos į gyvenimą. Apie tai Visagalis Allahas, kreipdamasis į Izraelio sūnus, sako: {Ir (atminkite), kai jūs sakėte: „Mūsa (Moze), mes niekada

netikėsime tavimi, kol aiškiai nepamatysime Allaho.“ Bet apėmė jus žaibo blykstelėjimas, jums bežiūrint. Tada Mes prikėlėme jus po jūsų mirties, kad galėtumėte būti dėkingi.} [Koranas, sūra „Karvė“ 2:55-56]. Antrasis pavyzdys: istorija apie nužudytą žmogų, dėl kurio Izraelio sūnūs ginčijosi, o Visagalis Allahas įsakė paskersti karvę ir smogti nužudytajam jos dalimi, kad šis pasakytų, kas jį nužudė. Visagalis Allahas apie tai pasakė: {Ir (atminkite), kai jūs nužudėte žmogų ir susiginčijote tarp savęs dėl šio nusikaltimo. Bet Allahas išaiškino tai, ką jūs slėpėte. Taigi Mes sakėme: „Suduokite jam (mirusiam žmogui) šios (karvės) dalimi.“ Taip Allahas grąžina mirusius į gyvenimą ir parodo jums Savo Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.), kad jūs suprastumėte.} [Koranas, sūra „Karvė“ 2:72-73]. Trečiasis pavyzdys: istorija apie žmones, kurie paliko savo namus, norėdami pabėgti nuo mirties – ir jų buvo tūkstančiai. Visagalis Allahas juos nužudė, o paskui atgaivino. Visagalis Allahas apie tai pasakė: {Ar tu (Muchammedai) negalvojai apie tuos, kurie paliko savo namus tūkstančiais, bijodami mirties? Allahas sakė jiems: „Mirkite.“ O tada Jis grąžino juos į gyvenimą. Iš tiesų, Allahas kupinas dosnumo žmonėms, bet dauguma žmonių nedėkingi.} [Koranas, sūra „Karvė“ 2:243]. Ketvirtasis pavyzdys: istorija apie žmogų, kuris praėjo pro kaimą, kuriame nieko nebeliko, ir jam atrodė neįmanoma, kad Visagalis Allahas kada nors atgaivins ten gyvenusius žmones. Tada Visagalis Allahas jį numarino šimtui metų, o paskui atgaivino jį. Visagalis Allahas apie tai pasakė: {Arba kaip tas, kuris praėjo pro miestą paverstą griuvėsiais. Jis tarė: „O kaip Allahas kada nors sugrąžins jį į gyvenimą po mirties?“ Taigi Allahas privertė jį mirti šimtui metų, tada jį prikėlė. Jis tarė: „Kiek laiko tu išbuvai (miręs)?“ Jis atsakė: „(Galbūt) dieną ar dalį dienos.“ Jis tarė: „Ne, tu išbuvai (miręs) šimtą metų. Žvilgtelk į savo maistą ir savo gėrimą, juose jokių pakitimų, ir žvilgtelk į savo asilo (likučius)! Ir taip Mes padarėme tave ženklu žmonėms. Pažiūrėk į kaulus, kaip Mes surenkame juos ir apdengiame juos mėsa.“ Kai tai buvo aiškiai jam parodyta, jis tarė: „(Dabar) aš žinau, kad Allahas gali padaryti viską.“} [Koranas, sūra „Karvė“ 2:259]. Penktasis pavyzdys: pranašo Abraomo (ramybė jam) istorija, kai jis paprašė Visagalio Allaho parodyti jam, kaip Jis atgaivina mirusius. Taigi, Visagalis Allahas įsakė jam papjauti keturis paukščius ir palikti jų dalis jį supančiuose kalnuose. Kai pakvietė juos, nupjautos dalys susijungė ir paukščiai tuoj pat atsikrido pas Abraomą. Visagalis Allahas apie tai pasakė: {Ir (atminkite), kai Ibrahimas (Abraomas) sakė: „Mano Viešpatie, parodyk man, kaip Tu suteiki gyvenimą mirusiajam.“ Jis (Allahas) tarė: „Ar tu netiki?“ Jis [Ibrahimas (Abraomas)] tarė: „Taip (aš tikiu), bet tam, kad būčiau stipresnis tikėjime.“ Ji tarė: „Paimk keturis paukščius, tada priversk juos linkti į tave (tame paskersk juos, supjaustyk juos į gabalus), ir tada išdėstyk jų dalis ant kiekvienos kalvos, ir pakviesk juos, - jie ateis pas

tave paskubomis. Ir žinok, kad Allahas yra Visagalis, Visa Išmanantis.“} [Koranas, sūra „Karvė“ 2:260].

Tai tikri, apčiuopiami pavyzdžiai, patvirtinantys, kad mirusiųjų prisikėlimas yra įmanomas. Jau minėjome, kad stebuklai, kuriuos Visagalis Allahas atskleidė per Isą (Jėzų), Marijos sūnų, apėmė mirusiųjų prikėlimą ir išvedimą iš kapų, Visagalio Allaho leidimu.

Kalbant apie protą, yra du aspektai.

Vienas iš jų - Visagalis Allahas nuo pat pradžių sukūrė dangų ir žemę su viskuo, kas juose yra, o tas, kuris sugeba ką nors sukurti pirmą kartą, taip pat sugeba tai atkurti. Tarė Visagalis Allahas: {Ir Jis yra Tas, Kuris duoda pradžią kūrinijai, tada Jis pakartos tai (po to kai ji išnyks). Ir tai lengviau Jam.} [Koranas, sūra „Romėnai“ 30:27]. Ir tarė Visagalis: {Kaip Mes pradėjome pirmąjį kūrimą, Mes pakartosime tai. (Tai yra) pažadas, duotas Mūsų. Iš tiesų, Mes tai padarysime.} [Koranas, sūra „Pranašai“ 21:104]. Ir Jis pasakė, liepdamas atsakyti tiems, kurie laikė neįmanomu atgaivinti jau sugedusių kaulų: {Sakyk: „Tas suteiks jiems gyvybę, Kuris sukūrė juos pirmą kartą. Ir Jis yra Visa Žinantis apie kiekvieną kūrinį.“} [Koranas, sūra „Ja syn“ 36:79]. Antra: žemė negyva, sausa, be žalių augalų, tada lyja, ji pradeda judėti ir atgyja, pasidengia žaluma, ir štai išaugina visokius gražius augalus. Gebantis atgaivinti mirusių žemę taip pat gali atgaivinti mirusius žmones. Tarė Visagalis Allahas: { Ir iš Jo Ženklių (tame) tai, kad jūs matote nederlingą žemę, tačiau kai Jis nuleidžia vandenį (lietų) jai, ji pakeliama gyvenimui ir augimui (augalų). Iš tiesų, Tas, Kuris suteikia jai gyvenimą, tikrai, Gali suteikti gyvenimą mirusiam (Prikėlimo Dieną). Iš tiesų, Jis Gali viską.} [Koranas, sūra „Jiems detalai išaiškinta“ 41:39]. Ir tarė Visagalis: { Ir Mes atsiuntėme palaimintą vandenį (lietų) iš dangaus. Tuomet, Mes juo užauginome sodus ir javų derlius. Ir aukštas datulių palmes, su gausiomis kekėmis. (Visa tai Allaho) tarnų aprūpinimui. Ir Mes (lietumi) suteikiame gyvybę negyvai žemei. Taipogi įvyks ir (mirusių) prikėlimas.} [Koranas, sūra „Kaf“ 50:9-11].

Tikėjimas paskutine diena taip pat reiškia tikėjimą viskuo, kas nutinka žmogui po mirties, pavyzdžiui:

1) Išbandymas kape - tada, kai mirusiajam po palaidojimo užduodamas klausimas apie savo Viešpatį, religiją ir pranašą. Allahas tvirtu žodžiu palaiko tuos, kurie tiki, ir toks žmogus atsako: „Mano Viešpats yra Allahas, mano religija yra islamas, mano pranašas yra Muchammedas ramybė ir Allaho palaima jam.“ Ir Allahas paliks neteisiuosius klysti, o netikintis sakys: „Ak... ak... Aš nežinau!“ O veidmainis ir abejojantis sakys: „Nežinau. Girdėjau, kaip žmonės kažką sako, ir aš taip pat tai pasakiau.“

2) Kankinimas ir palaima kape - veidmainių ir netikinčiųjų laukia kančios. Tarė Visagalis Allahas: { Ir jei tik jūs galėtumėte matyti, kai Zalimūn

(daugiadieviai ir nusidėjėliai) yra mirties agonijose, kai angelai tiesia savo rankas (sakydami): „Atiduokite savo sielas! Šią dieną jums bus atlyginta žeminančia kančia už tai, kad jūs kalbėdavote prieš Allahą kitą nei tiesą. Ir jūs atmesdavote Jo Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) nepagarbiai!“ [Koranas, sūra „Galvijai“ 6:93].

Ir Visagalis Allahas pasakė apie Farono žmones: { Ugnis, jie veikiami jos, rytą ir popietę. O Dieną, kai Valanda ateis (bus pasakyta angelams): „Priverskite Farono žmones įžengti į žiauriausią kančią.“ } [Koranas, sūra „Atleidėjas“ 40:46].

Sachych Muslim rinkinyje Zaid ibn Thabit (tegul Allahas bus juo patenkintas) pasakoja kad Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė: „Ir jei ne dėl baimės, kad nustosite laidoti mirusiuosius, aš prašyčiau Allaho, kad duotų jums išgirsti, ką girdžiu iš kankinimų kape“. Tada jis atsisuko į mus ir pasakė: „Prašykite Allaho apsaugos nuo ugnies kančių“. Jie pasakė: „Mes prašome Allaho apsaugos nuo kankinimų ugnyje!“ Tada jis pasakė: „Prašykite Allaho apsaugos nuo kankinimų kape“. Jie pasakė: „Mes prašome Allaho apsaugos nuo kankinimų kape!“ Tada jis pasakė: „Prašykite Allaho apsaugos nuo slapčių ir atvirų išbandymų“. Jie pasakė: „Mes prašome Allaho apsaugos nuo slapčių ir atvirų pagundų!“ Tada jis pasakė: „Prašykite Allaho apsaugos nuo Dadžal išbandymų“. Jie pasakė: „Mes prašome Allaho apsaugos nuo Dadžal išbandymų!“.

O palaima kape laukia nuoširdžių tikinčiųjų. Tarė Visagalis Allahas: { Iš tiesų, tie, kurie sako: „Mūsų Viešpats yra Allahas (Vienintelis)“ ir tada laikosi tvirtai, ant jų nusileis angelai (jų mirties metu, sakydami): „Nebijokite, neliūdėkite, tačiau priimkite geras žinias apie Rojų, kuris jums pažadėtas.“ } [Koranas, sūra „Jiems detalai išaiškinta“ 41:30].

Ir tarė Visagalis: { Kodėl tada jūs (neįsiterpiate) kai (mirštančio žmogaus siela) pasiekia gerklę? Kuomet jūs žiūrite? Bet Mes (t.y. Mūsų angelai paimantys sielą) yra arčiau jo nei jūs, bet jūs nematote. Tada kodėl, jeigu jūs esate atleisti nuo atsiskaitymo ir atlygio (t.y. bausmės) – nesugrąžinate sielos atgal (į kūną), jeigu esate teisūs? Tada, jeigu jis (mirštantis asmuo) yra iš Al-Mukarrabūn (tų, kurie bus arti Allaho), (Jam bus suteiktas) atokvėpis ir aprūpinimas, ir Malonumo Sodas (Rojus). } [Koranas, sūra „Įvykis“ 56:83-89].

Al-Bara ibn Azib (tebūnie Allahas juo patenkintas) pasakoja, kad Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pranešė, kas atsitinka po to, kai tikintysis atsako į dviejų angelų klausimus savo kape: «Šauklys iš dangaus skelbia: „Mano tarnas kalbėjo tiesą! Paklok jam lovą iš rojaus patalų, aprenk jį rojaus rūbais ir atidaryk jam rojaus vartus!“ Tada Rojaus gėris bei jo kvapas ateina pas jį, ir Allahas atveria jam erdvę, kiek tik akys mato». Šį ilgą chadisą perdavė Achmed ir Abu Davūd.

Kai kurie žmonės nukrypo nuo tikrojo kelio ir ėmė neigti kančią ir palaimą kape, teigdami, kad tai neįmanoma ir nedera su objektyvia realybe. Sakė: „Jei atidarysite kapą, mirusysis bus tokioje padėtyje, kurioje jis buvo padėtas, ir kapas netaps nei erdvus, nei ankštas“.

Šis teiginys yra klaidingas, jį paneigia šariatas, mūsų jausmai ir protas.

Kalbant apie šariatą, mes jau citavome Korano ir sunos tekstus, patvirtinančius kankinimo ir palaimos tiesą kape.

Sachych Al-Bukhari rinkinyje, ibn Abbas chadise (tegul Allahas bus patenkintas juo ir jo tėvu) sakoma: «Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) išėjo už Medinos sienų ir išgirdo dviejų žmonių, kurie kankinosi savo kapuose, balsus». Jis paminėjo chadisą, kuriame sakoma «Kad vienas iš šių žmonių neapsiplaudavo nusišlapinęs, o kitas skleidė paskalas».

Kalbant apie jausmus, juk miegantis žmogus kartais sapne mato, kad yra erdvioje ir gražioje vietoje, kurioje jam smagu, arba, priešingai, sapnuoja, kad pateko į ankštą ir baisią vietą, kurioje kenčia, todėl net kartais pabunda nuo to, apie ką svajoja. Ir kol jis yra savo lovoje savo kambaryje, tai yra, jo padėtis nesikeičia. O miegas yra mirties brolis, todėl Visagalis Allahas pavadino jį (mirtimi). Tarė Visagalis Allahas: { Tai Allahas, Kuris paima sielas jų mirties momentu, ir tų, kurie nemiršta miegodami. Jis sulaiko tas (sielas) tų, kuriems Jis nulėmė mirtį, ir parsisiunčia likusias iki nustatyto termino. } [Koranas, sūra „Grupės“ 39:42]. Kalbant apie protą, miegantis žmogus sapne gali pamatyti tai, kas atitinka tikrovę. Netgi kartais mato Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam), o kas mato jį tokį, koks jis aprašytas [patikimuose šaltiniuose], jis mato būtent jį. Tačiau tuo pačiu žmogus guli savo lovoje, toli nuo to, ką mato. Jei tai įmanoma šiame pasaulyje, tai ar tikrai tai neįmanoma anapusiniame pasaulyje?!

Kalbant apie jų teiginį, kad jei atidarytume kapą, mirusį žmogų rastume tokioje padėtyje, kurioje jis ten buvo padėtas, o kapas netapo nei erdvus, nei ankštas. Tai galima atsakyti taip:

Pirma, negalima prieštarauti tam, su kuo atėjo šariatas. Jei prieštaraujantis apmąstytų savo nepagrįstus teiginius, jis pats suprastų jų nenuoseklumą. Yra sakoma: kiek žmonių smerkia teisingus žodžius tik dėl jų nesupratimo.

Antra, tai, kas vyksta tarpiniame pasaulyje (Barzakh), yra slapta ir nesuvokiama mūsų jauslėmis. Jeigu visa tai galėtume suvokti, tada tikėjimo paslapties (ghaib) prasmė išnyktų bei neliktų tų, kurie tai atmestų, nes neturėtų galimybės neigti tai, kas akivaizdu.

Trečia, kančia ir palaima, erdvumas ir ankštumas kape - visa tai jaučia ir patiria tik miręs žmogus, taip pat kaip miegantis žmogus sapne mato, kad yra ankštoje, baisioje vietoje arba erdvioje ir gražioje, o kiti aplinkui to nemato ir nejaučia. Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam), būdamas kompanjonų apsuptyje, kartais gaudavo Apreiškimą (vachy) ir jį išgirdavo, bet kiti to

negirdėjo. Arba būdavo, kad angelas Pranašui pasirodydavo žmogaus pavidalu ir su juo kalbėjo, bet kompanjonai angelo nematė ir negirdėjo. Ketvirta, žmonių suvokimas yra apribotas Visagalio Allaho jiems duotais gebėjimais, ir jie nesugeba suvokti ir jausti absoliučiai visko kas egzistuoja. Taigi, septyni dangūs, žemė ir tie, kas juose, ir apskritai viskas, kas egzistuoja, šlovina Allahą ir Jis kartais leidžia vienam iš žmonių išgirsti šį šlovinimą. Ir vis dėlto tai nuo mūsų paslėpta. Visagalis Allahas apie tai pasakė: { Septyni dangūs ir žemė, ir visa, kad yra tame, garbina Jį ir nėra nieko kas negarbintų Jo Šlovės. Tačiau jūs nesuprantate jų garbinimo.} [Koranas, sūra „Nakties kelionė“ 17:44]. Lygiai taip pat šėtonai ir džinai juda aplink žemę. Džinai ateidavo pas Allaho Pasiuntinį (ramybė ir Allaho palaima jam) ir įdėmiai klausydavo, kaip jis recitavo Koraną, o paskui grįždavo pas savo tautą juos perspėti, tačiau vistiek jie paslėpti nuo mūsų akių. Visagalis Allahas apie tai pasakė: { Adomo vaikai, neleiskite šėtonui apgauti jūsų, kaip jis ištraukė jūsų tėvus [Adamą (Adomą) ir Havą (Ievą)] iš Rojaus, išrengdamas juos iš jų apdarų, kad parodytų jiems jų intymias vietas. Iš tiesų, jis ir Kabiluhu (jo kariai iš džinų arba jo genties) mato jus iš ten, kur jūs negalite matyti jų. Iš tiesų, Mes padarėme Šajatyn (šėtonus) Aulyja (globėjais ir padėjėjais) tiems, kurie netiki.} [Koranas, sūra „Aukštybės“ 7:27]. Jei žmonės savo pojūčiais nesuvokia visko, kas egzistuoja, tai jie neturi teisės neigti to, kas yra patvirtinta (Korano ir sunos), paslėpta ir jiems nesuvokiama.

*

Tikėjimas likimu

Likimas reiškia Visagalio Allaho iš anksto nulemtą viską, kas egzistuoja pagal Jo pirmines žinias ir tai, ką siūlo Jo išmintis.

Tikėjimas likimu apima keturis dalykus:

Pirma: tikėjimas, kad Visagalis Allahas žino viską, apskritai ir išsamiai, pradiniai ir amžinai, tiek su Jo veiksmiais, tiek su vergų veiksmiais.

Antra: tikėjimas, kad Allahas visa tai surašė į Išsaugotą knygą. Visagalis Allahas pasakė apie šiuos du dalykus: { Negi jūs nežinote, kad Allahas žino viską, kas yra danguose ir žemėje? Iš tiesų, (visa) tai yra Knygoje (Al-Lauch Al-Machfūz). Iš tikrųjų, tai lengva Allahui.} [Koranas, sūra „Hadžas“ („Piligriminė kelionė“) 22:70].

Sachych Muslim chadise pranešama, kad Abdullah Ibn Amru Ibn Al-As (tebūnie Allahas jais patenkintas) pasakė: „Girdėjau Pasiuntinį (ramybė ir Allaho palaima jam) sakant: „Allahas užrašė kūrinių likimą penkiasdešimt tūkstančių metų prieš dangaus ir žemės sukūrimą.““

Trečia: tikėjimas, kad šiame pasaulyje egzistuoja ir vyksta tik tai, ko nori Allahas. Tai pasakytina ir apie tai, kas susiję su Jo veiksmiais, ir su kūrinių veiksmiais. Visagalis pasakė apie tai, kas susiję su Jo veiksmiais: { Ir jūsų Viešpats kuria ką Jis nori ir pasirenka ką Jis nori } [Koranas, sūra „Pasakojimas“ 28:68]. Ir tarė: { ir Allahas daro tai, ką Jis nori. } [Koranas, sūra „Ibrahimas (Abraomas)“ 14:27]. Ir tarė: { Jis yra Tas, Kuris suformuoja jus gimdose taip, kaip Jis nori. } [Koranas, sūra „Imrano giminė“ 3:6]. Visagalis Allahas pasakė apie tai, kas susiję su kūrinių veiksmiais: { Jei Allahas būtų panorėjęs, iš tiesų Jis būtų suteikęs jiems galią prieš jus ir jie būtų jus nugalėję. } [Koranas, sūra „Moterys“ 4:90]. Tarė: { Jei tavo Viešpats būtų taip panorėjęs, jie nebūtų taip elgęsi. Taigi palik juos su jų prasimanymais. } [Koranas, sūra „Galvijai“ 6:112]. Ketvirta: tikėjimas, kad Visagalis sukūrė kūrinius su jų esme, savybėmis ir judesiais. Tarė Visagalis Allahas: { Allahas yra visų dalykų Kūrėjas, ir Jis yra Uakyl (Patikėtojas, visų reikalų Tvarkytojas, Saugotojas) viskam. } [Koranas, sūra „Grupės“ 39:62]. Tarė, šlovė Jam: { Jis sukūrė viską ir nustatė tai tiksliai pagal jiems priklausančius matmenis. } [Koranas, sūra „Atskirimas“ 25:2]. Allahas pranešė, kad pranašas Ibrahimas (ramybė jam) pasakė savo tautai: { „Kai Allahas sukūrė jus ir tai, ką jūs darote?“ } [Koranas, sūra „Išrikiuotieji lygiais“ 37:96].

Tikėjimas likimu (kaip aprašyta anksčiau) neprieštarauja tarno valios buvimui savanoriškuose veiksmuose ir gebėjimui juos atlikti. Nes šariatas ir objektyvi tikrovė rodo, kad jis turi tokią valią ir sugebėjimą.

Kalbant apie šariatą: Visagalis Allahas pasakė apie valią: { Tad, kas nori, lai pasirenka pas savo Viešpatį (kelį į) sugrįžimą. } [Koranas, sūra „Žinia“ 78:39]. { taigi eikite į savo žemę [30] kada ir kaip jūs norite. } [Koranas, sūra „Karvė“ 2:223]. Ir Jis pasakė apie gebėjimą veikti: { Tad bijokite Allaho tiek, kiek galite, ir klausykite, ir pakluskite. } [Koranas, sūra „Netekimas“ 64:16]. Tarė: { Allahas neapsunkina žmogaus daugiau nei jo galimybės. Jis gauna atlygį už tą (gerą), ką jis įgijo, ir jis yra baudžiamas už tą (blogą), ką jis įgijo. } [Koranas, sūra „Karvė“ 2:286]. Kalbant apie objektyvią tikrovę, kiekvienas žmogus žino, kad jis turi valią ir gebėjimą veikti, kurių pagalba atlieka veiksmus arba atsisako juos daryti, ir skiria tai, kas vyksta pagal jo valią. Pavyzdžiui, vaikščiojimą, ir kas atsitinka prieš jo valią, kaip per jį apimantis virpulys. Tačiau vergo valia ir jo gebėjimas veikti priklauso nuo Allaho valios ir galios. Tarė Visagalis Allahas: { tiems iš jūsų, kurie trokšta rinktis teisingą kelią. [28] Ir jūs netrokštate, išskyrus (tada), kai trokšta Allahas, pasaulių Viešpats. [29] } [Koranas, sūra „Suvyniojimas“ 81:28-29]. Visas pasaulis yra pavaldus Visagaliui, ir Jo valdoje nieko nėra už Jo žinių ir valios ribų.

Tikėjimas likimu (kaip aprašyta anksčiau) negali būti naudojamas kaip pasiteisinimas atsisakyti atlikti religines pareigas ar daryti nuodėmes. Tokio elgesio pateisinimas likimu yra klaidingas dėl šių priežasčių:

Pirma - Visagalio posakis: { Tie, kurie priskiria partnerius (garbinime) Allahui, sakys: „Jei Allahas būtų panorėjęs, mes nebūtume priskyre partnerių (garbinime) Jam, nei būtų mūsų tėvai, ir mes nebūtume uždraudę nieko (prieš Jo Valią).“ Panašiai neigdavo tie, kurie buvo iki jų, (jie neteisingai ginčydavosi su Allahu Pasiuntiniais), kol jie paragavo Mūsų Rūstybės. Sakyk: „Ar jūs turite kokį išmanymą (įrodymą), kurį galėtumėte pateikti mums? Iš tiesų, jūs sekate ne kuo kitu, o tik spėliojimu, ir darote ne ką kitą, tik meluojate.“} [Koranas, sūra „Galvijai“ 6:148]. Jei likimas būtų pasiteisinimas, Allahas neverstų žmonių paragauti Jo bausmės. Antra - Visagalio posakis: { Pasiuntiniai kaip gerų žinių nešėjai bei perspėjimai tam, kad žmonija neturėtų pasiteisinimo prieš Allahą po Pasiuntinių (atėjimo). Ir Allahas yra Visa Galintis, Visa Išmanantis.} [Koranas, sūra „Moterys“ 4:165]. O jei likimas būtų argumentas pažeidėjams, tai jo nenuslopintų pasiuntiniai, nes šis prieštaravimas jiems po jų atneštos žinios įvyksta Visagalio Allaho noru. Trečia - kaip pranešta Al-Bukhari ir Muslim, Ali Ibn Abi Talib (tebūnie Allahas juo patenkintas) chadise, kad Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė (Al-Bukhari versijoje): „Kiekvienam iš jūsų yra (jau) parašyta jo vieta rojuje arba pragaro ugnyje.“ Vienas iš susirinkusiųjų paklausė: „O Allaho Pasiuntiny! Ar pasikliauti (šiuo faktu ir mesti darbą)?“ Pranašas atsakė: „Ne, tęskite daryti (gerus darbus) ir jums bus palengvinta.“ Tada recitavo: { Tam, kuris duoda ir bijo Allaho, } [Koranas, sūra „Naktis“ 92:5]. O Muslim versijoje: „Ir kiekvienam bus palengvinta tai, dėl ko jis buvo sukurtas.“ Tai reiškia, kad Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) įsakė veikti ir uždraudė pasikliauti likimu. Ketvirta - Visagalis Allahas davė Savo tarnams įsakymus ir draudimus ir tuo pačiu neprimetė jiems nieko perdėto. Tarė Visagalis Allahas: { Tad bijokite Allaho tiek, kiek galite, ir klausykite, ir pakluskite, } [Koranas, sūra „Netekimas“ 64:16]. Ir tarė: { Allahas neapsunkina žmogaus daugiau nei jo galimybės. } [Koranas, sūra „Karvė“ 2:286]. Jei žmogus būtų verčiamas atlikti tam tikrus veiksmus, tai reikštų, kad iš jo reikalaujama daryti kažką, viršijantį jo jėgas, o tai yra klaidinga. Todėl, jei žmogus nepaklūsta Allahui iš nežinojimo, pamiršimo ar per prievartą, tada jam nėra nuodėmės, nes jis patiseinams.

Penka - Visagalio Allaho nulėmimas yra paslaptis, niekas to nežino, kol tai dar neatsitiko. O žmogui prieš darant veiksmą kyla noras ir ketinimas atlikti šį veiksmą. Taigi noras atlikti veiksmą nėra pagrįstas žinojimu apie Allaho nulėmimą, todėl tokiu atveju likimas negali būti pasiteisinimas, nes žmogus negali pateisinti savo veiksmų tuo, ko jis nežino.

Šešta - matome, kad gyvenime žmogus išsikelia sau žemiškus tikslus ir daro viską, kad juos pasiektų, o nesieltgia atvirkščiai ir savo neveikimą pateisina nulėmimu. Taigi kodėl jis atsisako daryti tai, kas jam būtų naudinga religijoje, ir vietoj to daro tai, kas jam kenkia, o tada pateisina savo elgesį likimu? Argi tai nevienoda situacija?

Paimkime paaiškinantį pavyzdį:

Jei priešais žmogų yra du keliai, vienas veda į kraštą, kuriame viešpatauja chaosas - žmogžudystės, plėšimai, smurtas, baimė ir badas, o antrasis - į kraštą, kuriame viešpatauja tvarka, saugumas ir pagarba gyvybėms bei turtams. Taigi kokių kelių jis eis?

Jis eis antruoju keliu, vedančiu į kraštą, kuriame viešpatauja tvarka ir saugumas - joks protingas žmogus niekada nepasirinks kelio, vedančio į žemę, kurioje viešpatauja savivalė ir pavojai, pateisindamas savo veiksmus likimu. Kodėl tada, kai kalbama apie amžinąjį pasaulį, jis eina keliu, vedančiu į pragarą, o ne į rojų, ir pateisina savo veiksmą likimu? Štai dar vienas pavyzdys: matome, kad pacientui išrašomi vaistai ir jis juos vartoja, nors bjaurisi bei atsisako maisto, galinčio pakenkti, nors ir nori jį valgyti. Visa tai daro tam, kad pasveiktų ir išsigelbėtų, ir negali atsakyti gerti vaistus ir nesusilaikyti nuo pavojingo maisto, pateisindamas tokį elgesį likimu! Tai kodėl žmogus nevykdo Allaho ir Pasiuntinio įsakymų arba pažeidžia Jo draudimus, o tada pateisina savo elgesį likimu? Septinta - jei kas nors užpuola žmogų, kuris pasiteisina likimu už savo religinių pareigų neatlikimą ar nuodėmes, ir atima jo turtą arba daro jam negarbę, o tada pasiteisina likimu ir sako: „Neprieikščiau, nes šis mano išpuolis įvyko pagal Allaho nutartį!“. Juk sužalotas žmogus nepriims tokio pasiteisinimo ir nebus juo patenkintas. Tai kaip jis nepriima to, kas jį pažeidė, pateisinimo likimu, o pats lygiai tokiu pat pasiteisinimu kėsina į Visagalio Allaho teisę?!

Pranešama, kad tikinčiųjų valdovas Umar Ibn Al-Khattab (tebūnie Allahas juo patenkintas) kartą įsakė nukirsti atvestam vagiui rankas, bet jis (vagis) pasakė: „Palaukite, o tikinčiųjų vade! Aš pavogiau pagal Allaho lemtį!“ Umaras atsakė: „O mes nukirsime tau ranką pagal Allaho lemtį!“

Tikėjimas likimu atneša daug naudos, iš jų:

1) Pasitikėjimą Visagaliu Allahu mums kuriant priežastis pasiekti tai, ko norime, o ne pasikliauti pačiomis priežastimis, nes tiek priežastys, tiek pasekmės yra iš anksto nustatytos Allaho.

2) Surasdamas tai, ko nori, žmogus nepatenka į narcisizmą, nes tai rasti yra Allaho gailestingumas. Jis (Allahas) iš anksto numatė gėrio ir sėkmės priežastis. O savimyla priverčia žmogų pamiršti, kad reikia dėkoti už šią malonę.

3) Dvasios ramybė ir širdies nusiramėjimas yra iš Visagalio Allaho likimo. Todėl žmogus neturi nerimauti kai neįvyksta tai, ko troško arba atsitinka

kažkas blogo, nes tai atsitinka pagal Visagalio, kuriam priklauso valdžia danguje ir žemėje, lemtį. Ir tai, kas yra Jo nulemta, yra neišvengiama. Visagalis Allahas apie tai pasakė: { Jokia neganda neužklumpa žemės ar jūų, bet ji yra užrašyta Lemties Knygoje (Al-Lauch Al-Machfūz), prieš Mums ją įvykdant. Iš tiesų, tai yra lengva Allahui. [22] Tam, kad jūs neliūdėtumėte dalykuose, kurių jums nepavyksta gauti, ir nesidžiaugtumėte tuo, kas jums buvo duota. Allahas nemėgsta išdidžių pagyrynų. [23]} [Koranas, sūra „Geležis“ 57:22-23]. Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė: „Kokia nuostabi yra tikinčiojo būseną Jam viskas yra gerai, ir tai nėra duota niekam, išskyrus tikinčiam. Jei jam atsitinka kas nors gero, jis padėkoja (Allahui) ir tai tampa jam gėriu. O jei jį ištinka nelaimė, jis ištveria kantriai ir taip jam geriau.“

Kalbant apie likimą, dvi žmonių grupės pasisklydo:

Pirma (al-džabrija), kuri teigė, kad žmogus yra priverstas atlikti darbus ir neturi nei valios, nei galimybių veikti.

Antra (al-kadarija), kuri teigė, kad žmogus yra absoliučiai nepriklausomas savo veiksmais, savo valia ir gebėjimu veikti, o Visagalio valia ir galia jam niekaip nedaro įtakos.

Pirmosios grupės (al-džabrijos) teiginio klaidingumą įrodo šariatas ir objektyvi tikrovė:

Kalbant apie šariatą, Visagalis Allahas patvirtino Savo vergo valios buvimą ir priskyrė jam veiksmą. Tarė Visagalis Allahas: { Tarp jūų yra kai kurie, trokštantys šio gyvenimo ir kai kurie, trokštantys Amžinybės.} [Koranas, sūra „Imrano giminė“ 3:152]. { Ir sakyk: „Tiesa yra iš tavo Viešpaties.“ Tada tas, kas nori, lai tiki, o kas nori, lai netiki. Iš tiesų, Mes paruošėme Zalimūn (daugiadiaviams ir nusidėjėliams) Ugnį, kurios sienos apsupa juos (netikinčiuosius Allaho Vienumą).} [Koranas, sūra „Urvas“ 18:29]. { Kas darė gera, tai tik savo naudai, o kas darė bloga, tai tik savo nenaudai. Tavo Viešpats nėra vergų skriaudėjas.} [Koranas, sūra „Jiems detalai išaiškinta“ 41:46].

Kalbant apie objektyvią tikrovę, kiekvienas žmogus žino skirtumą tarp savanoriškų veiksmų, kuriuos jis atlieka savo noru, pavyzdžiui, valgo, geria, ką nors perka ar parduoda, ir to, kas atsitinka prieš jo valią, pavyzdžiui, drebėjimo atveju karščiuojant ar netyčia nukritus nuo stogo. Pirmuoju atveju žmogus veikia pats, savo nuožiūra ir be jokios prievartos, o antruoju nieko nesirenka ir nenorėjo to, kas su juo atsitiko.

Antrosios grupės (al-kadarijos) įsitikinimų klaidingumą įrodo šariatas ir protas:

Kalbant apie šariatą, tai juk Visagalis Allahas yra Kūrėjas visko, kas egzistuoja, ir viskas egzistuoja bei vyksta pagal Jo valią. O Savo knygoje paaikškino, kad žmonių darbai taip pat vyksta pagal Jo valią. Tarė Visagalis

Allahas: { Jei Allahas būtų norėjęs, vėlesnės kartos nebūtų kovojusios viena prieš kitą, kai joms atėjo aiškios Allaho eilutės, bet jos nesutarė - vienos iš jų patikėjo, o kitos - netikėjo. Jei Allahas būtų norėjęs, jos nebūtų kovojusios viena prieš kitą, tačiau Allahas daro tai, ką Jis nori.} [Koranas, sūra „Karvė“ 2:253]. Ir tarė: { Ir jei Mes būtume norėję, tikrai Mes būtume suteikę kiekvienam asmeniui jo vedimą, tačiau Mano Žodis įvyko (dėl bloga darančiųjų), kad Aš užpildysiu Pragarą kartu, džinais ir žmonėmis.} [Koranas, sūra „Sukniūbimas“ 32:13].

Kalbant apie protą, juk visa visata priklauso Visagaliui, o žmogus yra jos dalis ir yra pavaldus Jam. Subjektas negali disponuoti valdovo nuosavybe, nebent jam leidus ir laikantis Jo valios.

*

Islamo tikėjimo (akydos) tikslai

Žodis „tikslas“ (kalbiniu požiūriu) reiškia - taikinį (siekimo objektą), į kurį reikia šaudyti.

Islamo tikėjimo tikslai yra jo kilnios prasmės ir tvirto jo laikymosi pasekmės. Jų yra daug ir jie yra įvairūs, tarp jų:

- 1) Ketinimų nuoširdumas ir tik Allaho garbinimas, nes Jis yra Kūrėjas, neturintis partnerių, todėl būtina siekti tik Jo ir garbinti tik Jį.
- 2) Proto ir mąstymo išlaisvinimas iš chaotiškų klajonių, atsirandančių dėl šių įsitikinimų nebuvimo širdyje. Tas, kurio širdis jų neturi, yra tuščios širdies savininkas ir garbina tik apčiuopiamą materiją. Arba jo širdį užpildo klaidingi įsitikinimai, kliesdėsiai ir prietariai.
- 3) Dvasios ramybė ir ramus minčių srautas. Žmogaus sieloje nėra neramumo, o mintyse nėra sumaišties, nes šie įsitikinimai (akyda), jį susieja su Kūrėju, ir džiaugiasi Juo kaip Viešpačiu, Atsakingu, kaip įstatymų Leidėju, kuris priima sprendimus. Ir jo širdis rami ryšiumi su likimu, jo krūtinė atsiveria islamui, ir jis nenori jokių pakaitalų.
- 4) Siekimų (bendros visos žmogaus veiklos krypties) ir veiksmų teisingumas dėl to, kad nėra nukrypimų Visagalio Allaho garbinime ar santykiuose su žmonėmis, nes šio tikėjimo pagrindai apima tikėjimą pasiuntiniais, o tai reiškia jų sekimą tokiu būdu, kuris pašalintų bet kokius nukrypimus.
- 5) Ryžtingumas ir poelgiai. Žmogus nepraleidžia progos atlikti gerą darbą, tikėdamasis atlygio, ir atsargiai vengia nuodėmių, bijodamas Allaho bausmės, nes tikėjimo pagrindus sudaro tikėjimas Prisikėlimu ir atlyginimas už darbus.

Tarė Visagalis Allahas: { Visiems bus laipsniai (arba rangai) pagal tai, ką jie darė. Ir jūsų Viešpats nėra nežinantis apie tai, ką jie darė. } [Koranas, sūra „Galvijai“ 6:132]. Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) paskatino siekti šio tikslo, sakydamas: „Stiprus tikintysis yra geresnis ir brangesnis Allahui nei silpnas tikintysis, nors kiekviename iš jų yra gėrio. Siekite to, kas jums naudinga, prašykite Allaho pagalbos ir nepasiduokite, o jei jus ištiks bėda, tada nesakykite: „Jei aš būčiau daręs tokius ir tokius dalykus, būtų atsitikę tas ir tas.“ Bet sakyk: „Tai Allaho likimas ir Jis padarė tai, ką norėjo“, nes (ištarimas) „jei (būčiau padaręs)“ atveria vietą velnio veiksams.“ Perdavė Muslim. 6) Stiprios bendruomenės, pasirengusios paaugoti brangiausią dalyką vardan savo religijos ir sustiprinti jos ramsčius, nepaisant to, ką jai dėl to teks ištverti. Visagalis Allahas apie tai pasakė: { Tik tie yra tikintieji, kurie patikėjo Allahu ir Jo Pranašu, ir tuo neabejojo, bet kovojo savo turtu ir gyvybėmis vardan Allaho. Tai jie! Kurie yra teisūs. } [Koranas, sūra „Kambariai“ 49:15]. 7) individo ir visuomenės teisumą rasti pasaulietinę ir amžinąją laimę, gauti atlygį ir naudą. Visagalis Allahas apie tai pasakė: { Kas elgiasi teisingai – ar tai vyras, ar moteris, - būdamas (arba būdama) tikru tikinčiuoju, iš tiesų, jam Mes suteiksime gerą gyvenimą, ir Mes be abejonės atlyginsime jiems proporcingai už geriausią, ką jie darydavo. } [Koranas, sūra „Bitės“ 16:97].

Tai yra keletas islamo tikėjimo tikslų. Mes prašome Visagalio Allaho, kad padėtų mums ir visiems musulmonams pasiekti savo tikslus. Jis Gausus ir Dosnus, ir šlovė Allahui, pasaulių Viešpačiui.

Tebūnie Allaho palaima ir ramybė mūsų Pranašui Muchammedui ir jo šeimai bei bendražygiams.

Autorius
Muchammed As-Salich Al-Uthaimyn

*

Ižanga.....	1
Islamo religija.....	2
Islamo ramsčiai.....	4
Islamo ticējimo pamirdai (akyda).....	5
Tikējimas Visagaliu Allahu.....	6
Tikējimas angelais.....	13
Tikējimas Raštais.....	15
Tikējimas pasiuntiniais.....	16
Tikējimas Paskutine diena.....	20
Tikējimas likimu.....	27
Islamo ticējimo (akydos) tikslai.....	32